

БОРБА®

Стефанъ Стамболовъ – политикъ, държавникъ, дипломатъ, присъстващъ въ националната паметъ като възрожденски поборникъ. Апостолъ на българския централенъ революционенъ комитетъ въ Букурещъ. Водачъ на Старозагорското възстание презъ 1885 г. Пръвъ апостолъ на Търновския революционенъ окръгъ.

Следъ Освобождението той се бори противъ несправедливитѣ решения на Берлинския договоръ, който разкъсва Санстефанска България. Носителъ на новитѣ либерални идеи, които обхващатъ Европа.

Въ 1885 г. председателятъ на Народното събрание Стефанъ Стамболовъ, за да участва въ Сръбско-българската война, захвърля парламентарнитѣ папки и облича войнишкия шинелъ. Следъ две години той разгръща политическия си талантъ като министъръ-председателъ на България отъ 20 августъ 1887 до 17 май 1894 г.

Решителната и желѣзна воля му дава възможность да поведе борба за цѣлостно развитие на страната, модер-

низирайки я – въ стопанско, политическо, административно и културно отношение. Като министъръ-председателъ Стамболовъ води борба за външнополитическа независимостъ на България. Виждайки империалистическитѣ домогвания на Русия, скъсва отношенията съ нея – търси дипломатическа опора отъ Англия и Австро-Унгария, безъ да се обвързва съ тѣхъ. Съ тѣзи свои дѣйствия той поставя на първо мѣсто българскитѣ национални интереси.

Пада посеченъ отъ платени убийци въ центъра на София около година следъ оставката му като министъръ-председателъ.

Стефанъ Стамболовъ – една личность, трибунъ и патриотъ, чието име ще остане образецъ за поколѣнията като символъ за служба на народъ и Родина.

БОРБА

В манастира

Един завет оставили са нам дедите

*В сумрака тежка порта свети
от блясъка на бронз и мед
и лек ветрец, досуц в куплети,
си пее песнички безчет.*

*Крайпътен ствол на стара бука
пришпорва клони в чуден бяг.
Чешма до него си бълбука
край корена му стар и як.*

*А вътре в двора сред алеи
томи се горска тишина.
Озонен мирис на повеи
се носи в тази китнина.*

*Клепало само нявга бие,
събира богомолци тук.
А зиме – вълк ли ще извие
и клон строшен от старий бук?*

*Кандилце свети, не – блещука
едва-едва сред храма стар,
дарява блясъка си тука
и тръпне целият олтар.*

*В иконите очите светят
с отправен взор и... още как?
В безмълвна строгост – не портрети,
а живи сякаш те са пак.*

*Отколе старите зографи
сновяха в тоз балкански юг,
ведно със миряни, еснафи,
Завет оставиха ни тук.*

*Велик Завет на свойта вяра,
дошъл от техните деди,
преминал нашата отмяра,
та дните бѣдни да гради.*

*Деца, пазете си Завета
на стародавните ни дни!
И нека, нека таз щафета
грядущето да наследи!*

Георги Бютюнев

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.
P.O. Box 46250, Chicago, Ill. 60646

Д-ръ **Иванъ Дочевъ** — основателъ
+ Д-ръ **Георги Паприковъ** — редакторъ

Редактура комитетъ

Година 53, брой 2

Книжка сто петдесетъ и втора

Мартъ 2004

Търновската конституция

Първата българска конституция е приета преди 125 години отъ Учредителното народно събрание, свикано на 10 февруари 1879 г. в старопрестолния градъ Велико Търново. Съ нея българската държава утвърди своето юридическо съществуване. Тя не само закрепи новитѣ отношения въ обществото, възникнали въ резултатъ на Руско-турската война, но и набеяза пътя на тѣхното развитие въ новоосвободената българска държава.

Въ Търновската конституция сж залегнали принципи на новитѣ за това време — основни политически права и свободи на гражданитѣ (свобода на словото и печата, на събранията, на сдружаванията, на парламентаренъ контролъ, министерска отговорностъ и др.).

Чрезъ провъзгласяване отъ ТК на тѣзи принципи бѣха положени основитѣ на парламентарно-демократичната система на държавно управление, която доказа въ времето своята непреходностъ. Тя спомогна българското общество отъ изостанало, принудено да живѣе столѣтия въ феодална деспотична зависимостъ на потисничество въ турската империя, бързо да се

приобщи къмъ Европейскитѣ правно-политически и икономически стандарти. Това стана възможно, защото Търновската конституция създаде и утвърди цѣлостна теория за държавното устройство, което бележи последнитѣ постижения на конституционната доктрина и практика. Тази теория и практика намѣри изразъ въ ТК, въдворила такъвъ правовъ редъ, който гарантира господството на закона, балансирайки го съ отговорността на тѣзи, в чиито рѣце е поставено управлението. Единството въ раздѣлността на властитѣ, отъ една страна, и тѣхната автономностъ за действие, отъ друга. Не биха могли да функциониратъ нормално, ако законодателитѣ на Третата българска държава съ политическа мъдростъ не бѣха опредѣлили и конституционно утвърдили начинитѣ за взаименъ контролъ, които да изключватъ злоупотреби отъ една или друга отъ властитѣ. Необходимото за парламентарно управление сътрудничество между органитѣ на законодателната, изпълнителната и сѣдебната властъ намѣри изразъ въ идеята “властта да спира властта”, за да се преодолѣе борбата за

надмощие между тях.

Давайки абсолютен приоритет на тази идея, залегнала като конституционен принцип, законодателите сж обезпечили свободата и независимостта на гражданите. Противопоставянето на една от властите на другите винаги е било свързано с вредни за хората, парламентаризма и държавата последици. Във случаите на задълбочаване на конфликтите между тях (което не е било рядкост) въ резултат на борбата за надмощие, въ повечето случаи е била подклаждана от противоречащи си политически или партийни интереси, рефлектиращи отрицателно върху общественя и държавен интерес. За съжаление такива отношения въ миналото сж хвърлили мостъ и към настоящето.

Не сж малко нарушенията срещу демократизма на Търновската конституция. Винаги, когато те сж минавали на дне-

внъ редъ, сж се отразявали съ обратен знак върху институциите – върху живота на народа.

Провъзглавяваните от Търновската конституция принципи десетилетия след нейното създаване и противоконституционно отмяняне и отреждат място сред най-демократичните конституции, които конституционната теория и практика познава.

Затова Българският национален фронтъ ратува и се бори за нейното възстановяване, което ще доведе и всички произтичащи от това конституционни и правни последици. Това свое виждане той ще потвърди и на своя 29-и конгресъ, ще акумулира отношението на членовете на БНФ, Инк. към проблема Търновска конституция.

БОРБА

Уставъ

на

Българския национален фронтъ, Инк.

Организацията е основана въ Мюнхен-Оберменцингъ, Германия, на 28 декември 1948 г.

Съдебно регистрирана въ щата Ню Йоркъ, Съединените щати, на 7 ноември 1958 г.

Обявена за „безпрофитна организация“ въ щата Илиной, Съединените щати, на 16 ноември 1967 г.

Патентно регистрирана на името на списанието „Борба“ въ щата Ню Йоркъ, Съединените щати, на 20 ноември 1967 г.

I. Определение

Членъ 1. Името на организацията е „Български национален фронтъ, Инк.“.

Членъ 2. Българският национален фронтъ, Инк. е съдебно регистриранъ въ щата Ню Йоркъ, Съединените щати и е патриотична, антикомунистическа организация, почиваща на демократически начала.

II. Програмни начала

Членъ 3. Българският национален фронтъ, Инк:

а) Работи за освобождението на българския народъ и държава отъ насилническото комунистическо управление, наложено му следъ 9 септември 1944 г.

б) Води борба ведно съ българския народъ съ всички средства за премахване на незаконния и насилнически установен държавен строй въ България следъ 9 септември 1944 г.

в) Стреми се да спечели отговорните среди и общественото мнение въ свободния святъ да подкрепятъ борбата на българския народъ за свобода и независимост на българската държава.

з) Счита всички държавни актове, закони, наредби, правилници и пр. на насилническата комунистическа управа за противозаконни и нищожни.

г) Отрича всякаква форма на насилническо управление отъ лѣво и отъ дѣсно, както и такова, основано на класови и съсловни принципи като престѣпно за човѣшкото общество, достойнството му, основнитѣ свободи и права на човѣка и ще се бори съ всички сили това да не се повтори въ бѣдеще следъ освобождението на българския народъ и установяване на правова независима Българска държава.

е) Признава Търновската конституция за основенъ законъ на Българската държава, оставащъ въ сила и днесъ, който осигурява на българския народъ едно управление, основано на демократическитѣ начала, и ще се бори за възстановяване на тази конституция.

ж) Провѣзгласява справедливостта на вѣковнитѣ исторически идеали на българския народ и правата му да живѣе и се развива въ организирана справедлива и независима държава и ще се бори съ всички сили за постигането на тѣзи идеали и права.

з) Поддържа правото на частна собственостъ, на правилното и справедливо разпредѣление на възможноститѣ за създаване на блага и възнаграждение на труда на работници, селяни и умствени труженици и ще съдейства за осъществяване, прилагане и пазене на тѣзи основни права.

и) Заявява, че предъ законитѣ на страната сѣ еднакви всички граждани на Българската държава, като иматъ еднакви права и задължения, безъ разлика на народностъ, вѣтроизповѣдане и произходъ, щомъ тѣхната дейностъ и съществуване не сѣ въ противорѣчие съ съществуващитѣ закони и наредби.

к) Намира, че между България, нейнитѣ балкански съседи и други свободни народи въ свѣта трѣбва да бѣдатъ установени и поддържани правови и справедливи отношения, като на равни членове на общото човѣшко съжителство, невмешателство въ вътрешнитѣ имъ работи и зачитане на тѣхната националностъ, политически, стопански и културни свободи, постижения и държавна независимостъ.

III. Цели и задачи

Членъ 4. Българскиятъ националенъ фронтъ, Инк. си поставя следнитѣ задачи и преследва следнитѣ цели:

а) Да учи и възпитава членоветѣ си на дългъ и отговорностъ къмъ държавитѣ, въ които живѣятъ, и къмъ установения въ тѣхъ редъ и държавно устройство.

б) Да осведомява общественото мнение въ свободния свѣтъ върху истинското положение на българкия народъ и държава следъ насилнически установеното комунистическо управление.

в) Да подпомага съ всички средства борбата за свобода на българския народъ отъ комунистическото иго.

г) Да сътрудничи тѣсно съ всички организации въ свободния свѣтъ – политически, културни и стопански – които преследватъ същитѣ цели.

д) Да подкрепя Българската православна църква въ изгнание, за да бѣде тя мощенъ крепителъ на българщината, нейния духъ и народни идеали, като въ същото време бди за предотвратяване на всички опити за използването ѝ за комунистическа или каквато и да е гибелна за народа пропаганда.

е) Да събира помощи за подпомагане въ изгнание на всички бѣжанци отъ комунистическата насилническа управа въ България.

ж) Да запазва българскитѣ културни и исторически ценности, нрави, езикъ и обичаи и борчески духъ за освобождение и независимостъ.

з) Да издава свои периодически известия и други печатни издания за пропагандиране и защита на правата на българската освободителна кауза въ борба противъ комунизма.

Български национален фронтъ, Инк.
Предконгресенъ пресцентъръ
 София, България

Предконгресниятъ пресцентъръ съобщава:

1. 29-иятъ двугодишенъ конгресъ на Българския национален фронтъ, Инк. ще се проведе на 5 и 6 юни 2004 г. въ залитъ на Военния клубъ – София (жъгла на ул. “Царъ Освободителъ” и ул. “Раковски”).

2. Конгресътъ ще бжде откритъ въ 10.30 часа.

3. На откриването на конгреса и на пленарнитъ заседания ще могатъ да присъжтстватъ поканенитъ гости, които при показване на поканата сж получили стикери.

4. Въ деня на откриването на конгреса покани ще се получаватъ отъ регистратурата на конгреса.

5. Безъ покана стикери нѣма да се даватъ.

6. Тѣзи отъ делегатитъ и гоститъ, които желаятъ да ползватъ хотелска услуга между конгреснитъ дни (за една нощъ) или повече, да направятъ заявкитъ си:

– за САЩ, Канада, Австралия и държавитъ отъ Южна Америка – въ представителството въ Чикаго, САЩ;

– за Европа, Азия, Африка (включително България) – въ представителството въ България: 4470 Бѣлово, 21 Алабакъ, Гошо Спасовъ, тел./факсъ: 822 35 31 – Спасовъ, 920 71 27 – Спасовъ, 0887 341 349 – Борисова.

7. Резервацията за нощуване ще бжде направена въ хотелъ “Славянска беседа”.

8. Цената за една нощувка въ стая:

– съ едно легло – 45 лв.;

– съ две легла – 35 лв.;

– съ три легла – 30 лв.

9. Тѣзи отъ делегатитъ и гоститъ отъ чужбина, които нѣматъ българска лична карта, ще заплатятъ по-висока цена за нощуване.

Българскиятъ национален фронтъ, Инк., ратува да бждатъ събрани подъ единъ покривъ всички, които иматъ българско самосъзнание и се борятъ за свободна, демократична, независима, национално единна и социално справедлива българска държава.

Дневен рег

на 29-я редовен двугодишен конгрес
на Българския национален фронт, Инк., който ще се проведе
на 5 и 6 юни 2004 г. в София – България

Събота – 5 юни, 10,30 ч.

Първо заседание

1. Откриване – националният химн
2. Верую
3. Молитва
4. Приветствие на президента на БНФ, Инк. (Ал. Дърводелски)
5. Едноминутно мълчание
6. Литературно-музикална програма
7. Избор на оперативно бюро и секретариат
8. Приветствия от организации, делегати от клоновете и гости
9. Избор на комисии:
  - а) мандатна;
  - б) по номинациите;
  - в) по резолюцията.

Край на първо сутрешно заседание. Почивка. През почивката:

10. Полагане венец пред паметника на Незнайния воин (слово – П. Константинов)
11. Връщане във Военния клуб и закуска

Събота – 5 юни след обяд

Второ заседание

12. Доклад на мандатната комисия
13. Отчетен доклад
14. Втори доклад – “Мястото на БНФ в българския политически живот”
15. Изказвания по докладите

Край на второто заседание

Неделя – 6 юни 2004 г., 9 ч.

Трето заседание

16. Доклад на контролно-ревизионната комисия
17. Избор на ново ръководство
18. Изменения и допълнения в Устава
19. Прочитане на Проекторезолюцията
20. Изказване по Проекторезолюцията
21. Гласуване на Проекторезолюцията
22. Разни
23. Заключително слово

Закриване на конгреса

“Когато си в Рим, прави като римляните!”

Който е взел решение да се присъедини към ЕС, трябва да го направи без никакво “но” и “ако”.

Разбира се, не всичко, което блести в ЕС или НАТО, е злато. Но България трудно би могла да наложи напълно различни правила в ЕС. Когато Вилхелм Клаус (чешки президент) предяви твърде големи претенции към “старите европейци”, един холандец му каза: Не ЕС иска да влезе в Чешката република, а Чехия – в ЕС.

(Вж. статията “Проклетото наследство на комунизма” на стр. 8)

Никола
Георгиев

Тероризмът – основно верую на комунизма, или бумерангът се завръща!

Не намерих енциклопедия, в която да прочета определение на думата “терор”. Подказаха ми да потърся определение за тази дума в някой комунистически политически речник и действително в “Политически речник” на издателство “Партизгам” от 1985 г. прочетох: **“Терор – система от мерки за преследване, насилие и физическо унищожение на класови и политически противници и властване със заплахи, физическо насилие – убийства.”**

Колко хубаво и точно е казаното по този въпрос. И едва ли някой може да го опровергае! Защото за комунистите и техните сателити единственият начин да се домогнат до властта не е честната политическа борба като **избори**, а само и единствено горните средства, за да узурпират гадена власт. Но както грипът не може да се излекува напълно, така и тероризмът – веруюто на комунистите, не може да се изтръгне от корен, за да могат хората да заживеят един нормален и лишен от ужаси и страх живот.

Срещу това явление в продължение на години преди 9 септември 1944 г. се бориха известните полицаи **Пано Чуклев, Пана Бичев, Никола Гешев, Петър Амзел, Александър Санков, Иван Зеленогоров, Маню Начев** и още много и много до смърт верни на цар и Родина полицаи. Разбира се, след горната дата едни бяха избити без съд и присъда, а другите минаха през гилотината на “народния съд”, за да бъдат ликвидирани.

Повод за написване на настоящото е последният терористичен акт в Москва, където в метрото загинаха над 39 души и стотици бяха ранени. От кои и за какво беше извършено това? Отговорът е прост. Това са учениците и последователите на старите съветски комунистически функ-

ционерни, които със съвременни средства и похвати надминаха своите учители.

Нека се върнем в България през XX век и видим как и от кои се извършиха чудовищни терористични актове. Ще започна с кървавия тероризъм, извършен от партията в театър “Одеон” в София. Този терористичен комунистически акт беше разкрит от небезизвестния основоположник на съвременната българска полиция **Пане Бичев**. Наред с другите тежки криминални престъпления, които той разкри, и това влиза в неговия актив. Разбира се, българските комунисти-терористи и по-специално техните наследници не му простиша за това и след 9 септември 1944 г. Пана Бичев изчезна. Следващият по чудовищност комунистически терористичен акт беше атенатът в църквата “Света Неделя”. Починаха над 140 души, а числото на тежко ранените надхвърли 300. През 1941 г. в околностите на Москва следва подготовката на група рогоотстъпници, които да дойдат в България, едни със самолет, други с подводници, за да извършат множество терористични актове. Но полицията за кратко време успя да ги открие, като една част при престрелки са били избити, а други – заловени живи. А ето и някои от имената на тези терористи: Цветко Радоинов, Лъчезар Аврамов, Стоян Кунчев, Стоян Палаузов, Атанас Дамянов и още други. Единствената цел и задача, поставена им от “вожда и учителя на българския народ” – безотечественика Георги Димитров, от Коларов и други, била чрез терор да се борят срещу установената по законен път власт в България и да установят “съветска власт” по подобие на тази в СССР. Но не би! Заловените живи терористи бяха изправени пред съд и получиха своето справедливо наказание. Но не само

комунистическата партия стои в основата на тероризма. Ортаците им – леви земеделци, начело с Г. М. Димитров-Гемето също така възприемат като начин за борба срещу властта тероризма. Намерените при обиск големи количества пари у Гемето, Никола Гърнев, Млечков и други, негвусмислено говорят за какво и от кои са били получени тези средства. И срамното в случая е, че днес в двора на църквата “Свети Седмочисленици” е поставен бюст на Гемето. Но не само това е парадоксалното в случая, парадоксалното е кой и как го е допуснал?

Не може и не трябва да се забравят кръвавите терористични актове през 2001 г. в САЩ, безбройните терористични актове в Близкия изток, Ирак, Афганистан и другадe. Не трябва да се отмени, че освен последния терористичен акт в Москва, в Русия се извършиха над шест тежки терористични акта, при които загинаха стотици невинни хора. По тези поводи нормално беше да се изпратят десетки съболезнователни телеграми, включително и до президента на Русия Путин. Но това е християнството и човешката. Тук следва да се постави въпросът: След като навремето ГПУ и НКВД подготви “специалисти терористи” и ги изпрати в групи дър-

Катедралният храм “Св. Неделя” след комунистическия терористичен акт през 1925 г.

жави, за да отнемат невинни човешки животи, не е ли вече късно руските ръководители да търсят помощ от световната общественост за борбата срещу това коварно дело? Не е ли малко късно за това? Сега, когато и те са засегнати, и то от учениците на терористите комунисти, които бяха създадени в СССР от горните служби, не звучи ли поне малко цинично? Не трябва ли някой и пред някого не да се извини, а да търси прошка за това? Да поеме вината си! Но “вината” г-н Боков “ги пие” с мезе. Какъв цинизъм! ■

Бележити дати

Елена Вачева

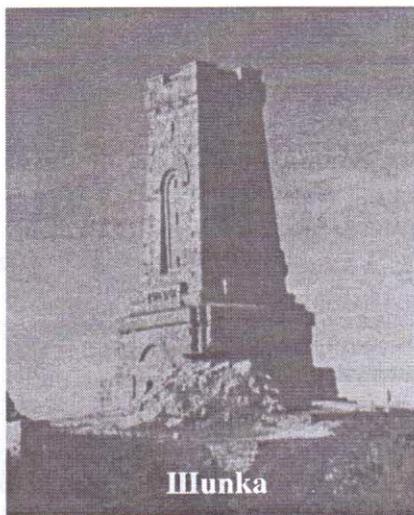
Свобода, изстрагана с величието на народната саможертва

Трети март ни носи гордостта от извоюваната свобода. Дълго жадуваното от народа ни освобождение от петвековния турски гнет стана действителност на този ден преди 126 години. Няма две свободи, както няма и две смърти. Ние победихме смъртта, която робството ни вещаеше. Пет века върху ятагани народът ни издържа, освободи се. Освобождението му е неговото истинско възкресение. На 3 март 1878 г. отечеството ни се

яви на историческата светлина за нов, свободен живот. Никой народ не се е съпротивлявал така с робската смърт, както нашият, българският. И това не е празно самохвалство. Освободителната война е героичният образ на Българското възраждане. Тя събра в един епически устрем мъжеството и духовните сили на българския народ. Априлското въстание – Батак, Шунка, Шейново, Стара Загора и др. – епопея, която потресе света с величието

на народната саможертва. Върхът на тази епопея – Шунка, “покрив с бели кости и с кървав мъх”, се помни и ще се помни от всеки българин. Но пътят до Шунка бе галечен път. По него е килията на Паусий, българската църква във Фенер, лобното място на Левски и Ботев, черешовото топче, които бележат неугържимия възход на българския народ. Историята ни е съхранила едно безсмъртно наследство на мъдрост и мъжествени добродетели, които не позволяват на народа ни да изпадне в униние. От паметта ни не ще се заличат и кантар топките, и самодейният барут, и величаво тъжните черешови топчета, които пукнаха и стреснаха Европа, прогониха тирана. И всички изстрадали български сърца трепнаха радостно и гордо.

За срам на цивилизована Европа получихме – с цената на свигни жертви, пожарища, неизразимо безстрашие и любов към отечеството си последни свободата си, а бяхме сред първите, които залюляха люл-

ката на тази цивилизация. **Кръвта, костите и петвековните страдания събудиха у българина порива и жаждата за свобода. Напона с много кръв и обгорена от пламъци, родината ни възкръсна от пепелищата на 3 март 1878 г.** Колкото повече се отдалечаваме от онази съдбовна епопея, толкова повече ни сближават чувствата на признателност и гореща обич към освободителите. С неизразима сила звучат и ще звучат

гумите на поета: “България цяла сега вази гледа...” и отговорът им: “ако би бегали, да мрем по-добре”. И героите – борци за свободата ни, умряха, за да останат вечно живи в сърцата на поколенията. Тяхната кръв е цената, изкупила свободата ни. Храбростта и безсмъртието им са нашата слава и национална гордост.

Свигна свобода! Святата свобода, опазена досега! Народ като нашия, извоювал свободата си, е достоен за нея. А трети март, денят на освобождението ни от знета на поробителя, е най-светлият ни празничен ден. ■

Другите за нас

Д-р Хайнц Брам –
Германия

Проклетото наследство на комунизма

Комунистическото минало не е мъртво. То дори не е отминало. В края на краищата ние, хората, или над 99% от нас, сме това, което е нашето минало.

Ето защо е невъзможно с едно драсване на перото комунизъмът да бъде заличен веднъж завинаги. Повечето българи не са избрали сами да живеят ерата на комунистическото господство, но днес те могат да градят по-добре бъдещето си, ако са информирани изчерпателно.

Могат да си създадат по-детайлирана представа за последните десетилетия и ясно и категорично да се сбогуват с практиките на комунизма или най-малкото – поне да се дистанцират от *всичките* му

тъмни страни.

Има обаче членове на бившата БКП, които, независимо по какви причини, твърде колебливо пристъпват в терена на новото време.

Доскоро представители на БСП все още се солидаризираха с Милошевич... Съвсем неотдавна Аспарухов заплашително намекна с вдигнат назидателно пръст, че хората на някогашната комунистическа политическа полиция биха могли да се обединят, като постави много въпросителни след това обединение.

Подобни забележки звучат непонятно за западните уши. Досега такова нещо не е казвано от никой представител на “службите” в сферата на

НАТО или ЕС. А БСП дори предвиждаше да катапултира Аспарухов във висшите етажи на властта. Ахмед Доган, който сам е работил за ДС, публично взе страната на Аспарухов.

С такива сили ли ще се създава новата Европа?

Без необходимата политическа хигиена Евро-съюзът, който и без това е принуден да се справя със сериозни проблеми, би загинал. Това няма да бъде от полза за никого, включително и за България.

В бъдеще, когато в НАТО или в ЕС се зародят съмнения за издаване на тайни или за някаква нередност, подозрението почти автоматично ще падне върху България, в случай че там все още има хора на ръководни длъжности, обременени от своето минало.

Също толкова объркващо е да чуеш от устата на млади българи, пък и на някои източногерманци, че при комунизма много неща са били по-добри. В действителност през 1989 г. комунизмът бе напълно изчерпан в икономически аспект както в Съветския съюз и в ГДР, така и в България. Той рухна не защото Горбачов и неговите хора са извършили предателство. В действителност съветските реформатори осъзнаха, че съветската система е неспасяема. Живков остави на българите милиарден дълг – той се влачи и днес.

Още по-лошо бе насочването на мисленето в погрешната посока, деформацията на съзнанието, причинена от марксизма-ленинизма.

Тук не става въпрос за някакво правосъдие на победителите, което да раздават антикомунистите – между впрочем всичко се извърши твърде хуманно в сравнение с комунистическите практики. След 1989 г. в България нямаше народни съдилища, нито лагери. Става въпрос за историческа почитеност.

Истината трябва отново и отново да бъде изричана и написвана, за да не се подхранват фалшиви митове. Та нали не позволяваме на детето си да смята погрешно! Колкото по-отрано се научим, че $5 + 5 = 10$, толкова по-добре.

Човек не бива да напуска къщата, в която е живял дълго време, без да хвърли един изпитателен поглед назад. Тъй като българите не спират да проклинат и да се оплакват от упадъка на морала в страната си, то няма всъщност нищо по-естествено от това да се открият причините за този упадък. Ако се вярва на пътеписите на чужденци отпреди 1944 г., навремето повечето българи са били надеждни, честни и динамични.

Днес присъдата на чужденците е много по-су-

рова. Значи ли това, че след 1944 г. манталитетът (на мнозина или на някои българи) се е променил? Би било малко глупаво вината за всичко негативно да се хвърля върху комунистите. Много недостатъци вероятно са свързани не само с комунизма, но и с урбанизацията. (Урбанизация – процес, обусловен от разделението на труда при научно-техническата революция, който се изразява в масова и продължителна миграция от селото към града, в резултат на което нараства населението в съществуващите градове и се построяват нови. – Б. р.)

Иска или не иска, човек и занаятчият постоянно ще се сблъсква с неприятното минало. Работата не е там без нужда да се изправят на позорния стълб хора, които са вярвали или все още вярват в комунизма.

Всеки има правото да се заблуждава – но не и правото да гради кариера в една нова демократична система, и то в най-чувствителните сфери, при положение, че миналото му е твърде съмнително. Сигурно е било възможно да се живее достойно в погрешната система. За мнозина ерата на комунизма е свързана с безгрижната младост, със семейния живот, с децата, с усвояването на професия. Нима всичко това е било погрешно? Разбира се, че не.

Не би следвало ненужно да се упрекуват пенсионерите в наивност. Днес техният живот и без това е достатъчно тежък. Психологически феномен е, че след известен период от време паметта “сортира” и изхвърля най-лошите спомени. Дори хора, за които училището е било мъчение, 10-20 години по-късно се сещат, че ученическият живот е имал и своите хубави страни. Бивши войници възкресяват героичните си дела или си спомнят за другарството по време на война, която в действителност е била варварска. Това е свързано изключително и само със способността на човека да забравя, но то няма нищо общо с историческата истина.

В името на по-доброто бъдеще на хората трябва да се положат усилия, за да може демокрацията и пазарното стопанство час по-скоро да дадат плодове. Фатална грешка би било демократичното начало постоянно да се смесва с елементи на комунизма така, че България все да не може да изплува от долината на сълзите.

Когато си в Рим, прави като римляните!

Който е взел решение да се присъедини към ЕС, трябва да го направи без никакво “но” или “ако”.

Разбира се, не всичко, което блести в ЕС или в НАТО, е злато. Но България трудно би могла да наложи напълно различни правила в ЕС. Когато Вацлав Клаус, днешният чешки президент, предяви

твърде големи претенции към "старите европейци", един холандец му каза: Не ЕС иска да влезе в Чехката република, а Чехия – в ЕС.

Днес икономиката на България положително щеше да бъде на по-високо ниво, ако след 1989 г. заличаването на старото, погрешното мислене бе извършено по-решително. Чужденците щяха да имат друго отношение към София, ако не бяха принудени да изпитват постоянното чувство, че под повърхността все още са живи остатъците от един съмнителен социализъм.

Често в България, като и в други бивши комунистически държави, съществува илюзията, че е достатъчно да обявиш своето привърженичество към Запада, пък било то само на думи, за да си напълно готов за пазарната икономика. Навремето Румен Гечев (икономически министър в кабинета на БСП – б.р.) оповести, че в САЩ не само е изучавал, но дори е преподавал пазарна икономика. Това, уви, не помогна на българската икономика.

Разбира се, човек може да живее с лъжата. Има примери за това. Гражданската война в Испания, гибелта на арменците в Турция или ролята на Япония във Втората световна война така и не изтръгнаха от отговорните за тях кръгове пълно признание за вината им. В Испания, Турция или Япония обаче мълчанието никога не е пречело на демокра-

цията и на пазарната икономика.

Комунизмът, напротив, разруши из основи политическото, икономическото и религиозното мислене. Истината освобождава от принудата постоянно да замазваш всичко, да го представяш за безобидно или да си принуден да се защитаваш. Истината ни прави свободни. Затова тя е най-доброто начало.

Никой не очаква от всеки бивш член на БКП да се покае публично. Всеки отделен човек трябва да се оправдава сам пред себе си. Онзи обаче, който се стреми към ръководен пост, трябва да позволи да му се зададе въпросът за отношението му към собственото му минало. Хора като Михаил Горбачов, Александър Яковлев или Борис Елцин спечелиха уважение, защото надскочиха сянката си и предпочетоха истината пред догмите на марксизма-ленинизма.

При положение, че страната иска да влезе в НАТО и ЕС, трябва непременно да се гарантира, че на функционерите на БКП и на ДС няма да се даде шанс да смуцават процеса на демократизация в ущърб на България или дори само да *хвърлят негативна светлина върху страната*. Всички опити да се затварят очи за последиците от комунизма са контрапродуктивни.

Думата на емигранта

Д-р Багряна Беланже,
Отава, Канага

Виновен ли е цар Симеон

Свидетели сме как злонамерени политици, политолози, политкомисари, политикари и корумпирани медии дирижират вече четвърта година остри критики, клевети и всякакви абсурдни измислици по адрес на министър-председателя. Според тези български "журналисти" и "експерти" той е виновен за всички неуредици, неудачи, нередности и нелепости, които съществуват в България от петдесет години насам. Редно е всеки честен човек, за когото родината е скъпа, да си зададе някои ключови въпроси и да си отговори сам на тях. Ето ги:

1. Виновен ли е цар Симеон, че е рожен

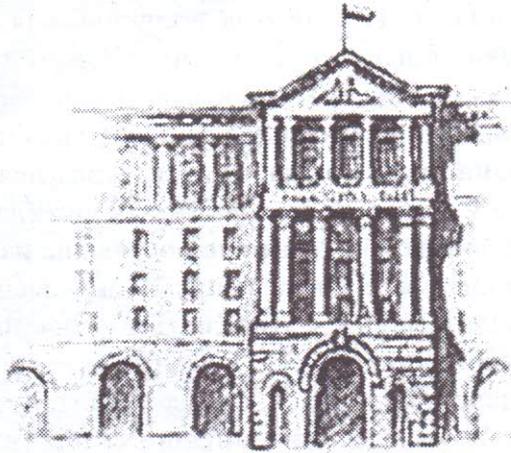
в София, син и наследник на добрия цар Борис III и на царица Йоанна Савойска?

2. Виновен ли е той, че още като дете, на 6-годишна възраст съдбата му отреди тежката отговорност на държавен глава, след трагичната смърт на баща му, убит от врагове на България?

3. Виновно ли бе детето Симеон, че през септември 1944 г. Съветският съюз обяви война на малка България и Червената армия навлезе безпрепятствено, безцеремонно и победоносно у нас и ни окупира?

4. Виновен ли бе той, че "новата власт"

Продължава на стр. 11

ПРЕМИЕР ПРАВИТЕЛСТВО ПРИОРИТЕТИ

Истината прави човека свободен !

Да знаете накъде сте тръгнали е първата стъпка, за да стигнете там.

Кен БЛАНЧАРД – Из “Сърцето на Водача”

СЪДЪРЖАНИЕ

Позиция

Фактите говорят

За повелителите на компроматите

Премиер

Правителство

Приоритети

Пресата – всекидневните и периодични издания, са велика сила, която има огромно влияние в организиране и ръководене на обществените процеси. Тя отразява политическия баланс по време и място, моделирайки общественото мнение. Всяка организационна структура, било тя политическа или икономическа, остава незавършена, по-точно обезоръжена, ако не разполага с възможност за изява чрез пресата да доведе до съзнанието на широките народни маси посланията си. Чрез нея се атакува клеветата и дезинформацията във всичките ѝ форми и се дава път на истината, почтената деловитост и справедливостта. До нея се прибегва и когато се поставя на изпитание една доктрина, нейните опорни точки и отношенията ѝ към непреходни човешки ценности, като добро и зло, прикритост и прозрачност, любов и омраза. Това говори за могъществото на непосредствената всекидневна и периодична преса. В съвременното общество тя е тази, която сваля и качва на престола царе и патриарси, сменя правителства, дава път на новото и го утвърждава, или реставрира умрели или умиращи обществени процеси, възкресявайки ги, изчистени от негативните напластявания по форма и съдържание върху тях и в тях.

Тя се използва за подчиняване или преференциране на определени визии и дотам стига нейната сила, че дори определя политическия, икономическия и етичен инструментариум, който да бъде използван за постигане на определената цел. Пресата, наред с широко използвани електронни медии, а в някои отношения и повече от тях, в днешно време се е превърнала в пътеводител на обществената нагласа, която е барометър в гражданското общество за съществуващите взаимоотношения. По този начин тя става комуникационно преносимо оръжие за информация и дезинформация, и който **ВЛАДЕЕ ТОВА ОРЪЖИЕ**, при оптимално най-целенасоченото му използване може да се счита в немалка степен победител.

Успешна политическа, икономическа, финансова, стопанска, религиозна дейност без преса е бавноразвиващо се дете, пред което перспективите за израстване и пълноценно включване в обективно действащата среда със самоутвърждаване на творчески потенциал са ограничени, дори невъзможни. Когато едно послание, тиражирано посредством пресата, достигне до потребителя, то го кара най-малкото да се замисли. Тогава неговата увереност в собственото, респективно организационно превъзходство над другите, имащи отношение към същите проблеми, увеличава неговата енергия или потискащо я свежда до самооценка с обратен знак.

Неоправдано и с вредни последици ще бъде поведение, с което се заобикалят онези послания, отправени чрез пресата, които изразяват полуистини или неистини, направо наречени лъжи. Тук не става въпрос за полемика, а за изнасяне на обективно съществуващи факти и обстоятелства, които да опровергават лъжите, съзнателно насочени към дестабилизация на общественото мнение и отклоняване вниманието му от жизнено актуални интересоващи го събития към едnodневни сензации.

Пресата, в зависимост от това на чии интереси служи, а тя винаги обслужва нечии интереси, тиражира много неистини, но разкрива и много истини. Прикрива или изнася на показ много допуснати грешки. Разсейва мъглата или я сгъстява около събития, имащи обществено значими последици и в последна сметка възстановява или изсмуква вярата в доброто начало **В ЧЕТИРИТЕ ПОСОКИ НА СВЕТА**.

Фактите
говорят

ЗА ПОВЕЛИТЕЛИТЕ НА КОМПРОМАТИТЕ

*„Много е трудно да намериш черна котка в тъмна стая,
особено когато котката я няма.“*

Конфуций

551-479 г. Преди Христа

На постоянните читатели на тази колонка дължа потвърдението, че горното заглавие и цитатът от Конфуций са им добре познати. На 7 юни миналата година започнах коментара си с древния китайски философ и под чертах, че главната добродетел в неговата философия е добронамереността. Стандартите на поведение трябва да се определят от тази добродетел и така да се работи за благоденствието на обикновените хора.

В същото време заявих, че в България конфуцианската философия трудно може да бъде определена като популярна. Може би защото не е удобен модел за поведение.

Поводът за този материал бе компроматът за двойното гражданство на министър-председателя Симеон Сакскобургготски. Тогава цитирах стандартите и ценностите на Би Би Си и завърших със следните думи:

„Кой има интерес от взривяването на обществото с подобен компромат? Със сигурност тези интереси са политически и икономически. Истината, обаче, ще излезе на повърхността. Убеден съм.“

Днес всичко това е също актуално, но приведено вече към провокаторите на компромата, свързан с царските имоти и тяхната реституция.

На 7 юни 2003 г. в шест точки обясних съвсем ясно, точно, категорично и обосновано защо министър-председателят няма двойно гражданство и защо през целия си живот е притежавал само българско гражданство.

Днес, 31 януари 2004 г., също в шест точки ще приведа ясни, точни, категорични и обосновани аргументи, защо имотите на Симеон Сакскобургготски са реституирани правомерно и преди 1947 година са били еднолична собственост на Цар Борис III и неговите правоприемници.

1. **Исковата молба срещу акта на Софийски за връщането на Врана е недопустима**, тъй като ищците нямат правен интерес да атакуват реституцията.

2. **Инициативният комитет** е по-скоро политически, отколкото граждански и преследва с неоснователни юридически претенции поддържането на кампания, насочена срещу личността на министър-председателя.

3. **Нотариалният акт от 1928 година** не поражда имуществени права за царското семейство, а констатира съобразно тогавашното законодателство вече придобити права върху собствеността на Врана и другите царски имоти.

4. **Законът за обявяване държавна собственост** имотите на семействата на бившите царе Фердинанд и Борис III от 1947-а и предхождащият списък на личните имоти, принадлежащи на бившия цар, направен от комисия, назначена от тогавашния министър-председател Кимон Георгиев през 1946 г., доказват категорично кой е бил собственик на тези имоти. Никой, дори и комунистите, не би си позволил грандиозната глупост на одържавява със закон държавни имоти. Което от своя страна означава, че те са били частни. А комисията, назначена от Кимон Георгиев, без да храни и най-малка симпатия към Царица Йоанна и Цар Симеон II, добросъвестно и професионално е описала всички недвижими имоти и движими вещи на царското семейство.

5. **КС е отменил ЗОДС от 1947 г.** като противоконституционен през 1998 година. Заедно с

отмяната на закона отпадат и правните последици, породени от него за в бъдеще време. Т.е. би трябвало да се възстановят имуществените правоотношения такива, каквито са били преди приемането на ЗОДС. Пет години НС не е приел специална процедура и затова се ползват общите разпоредби на реституционните закони.

6. Интендантството на гражданската листа на Негово Величество – това е личната, частна администрация на българските царе, която е осъществявала счетоводството и надзора върху личните средства и имоти и е действала от името и за сметка на Царя. Интендантът е действал като специален пълномощник на Царя. Придобитите права, обаче, са възниквали пряко в полза на представявания, в случая – Царя. Асен Ошанов показва пред обществото пълномощното, подписано от Цар Фердинанд, с което упълномощава своя интендант да сключва сделки за парцелите във Врана.

Конфуцианската мъдрост за черната котка намира своето продължение в шотландския и българския фолклор. През юни миналата година разказах и двата анекдота. За шотландеца, който непрекъснато поръчва чай с лимон или чай със захар, въпреки че чай няма. И за българина, който иска баничка с боза, или с лимонада, или с айран, или с вода, а баничките просто са свършили. След това идва милиционерът, който препоръчва на продавачката да вземе тавата с баничките и да удари по главата глупавия гражданин.

И накрая още един цитат:

„Макар и изгнаник, да останеш верен на род и Родина, заслужава уважение и почит, а не ругателство и политическо хулиганство, с които авторите на тази гнусна клевета са прескочили не само политическите, но за съжаление, и моралните норми.“

Това е, което заяви Лютов Местан на 6 юни м.г. в НС по повод компромата с двойното гражданство на премиера.

Мисля, че може да го каже и днес по повод инсинуациите около реституцията на царските имоти.

Димитър Цонев
(в. "Сега" от 31.01.2004 г.)

Премиер

Инициативите на Министър-председателя още в първите дни на 2004 год. са мотивирани и стимулирани от реални стъпки за просперитет на Родината ни

Декември

• Министър-председателят Симеон Сакскобургготски прие на работна среща в резиденция „Врана“ 16 френски представители на световния бизнес – президенти и изпълнителни директори на водещите световни компании – Банка Ротшильд, „Делойд и Туш“, Би Би Ес финанс, най-голямото застрахователно дружество във Франция АКСА, компанията Бен Кепитъл Партнерс, застрахователната компания Ей Си Би Ес и други.

По време на срещата гостите подчертаха големия си интерес към реформите и развитието на България и оцениха високо постигнатото през 2003 г. Министър-председателят Симеон Сакскобургготски от своя страна ги увери, че правителството и през тази година ще продължи активната си политика за създаването на все по-добри условия за инвеститорите у нас. Премиерът насочи вниманието им към някои от интересните области за инвестиране в българ-

ската икономика. Висшите представители на френския бизнес избраха България да посрещнат Новата 2004 година. По време на престоя си у нас те са се възползвали от чудесните възможности, които предоставя страната ни за ловен туризъм.

Януари

• В началото на януари министър-председателят Симеон Сакскобургготски се среща и с ръководството на „Шиседжам“ и изрази своята удовлетвореност от стартирането на проекта за строителство на завод за стъкло. Там ще бъде първата поточна линия за производство на плоско стъкло на Балканите. Инвестицията на турската компания в Търговище е на стойност 160 млн. долара. В завода ще бъдат открити 700 нови работни места. Инвестицията от 160 млн. долара в Търговище е знак, че правителството е успяло да създаде необходимите атрактивни условия за привличане на сериозни инвеститори, подчерта вицепремиерът Лидия Шулева. Градът е сред общините, в чиито граници инвеститорите могат да ползват пълно преотстъпване на корпоративния данък за срок от 5 години, поради високата безработица в региона.

Премиерът Сакскобургготски и вицепремиерът Лидия Шулева на среща с вицепрезидента на „Шиседжам“ Алева Арман (вляво) и с генералния изп. директор Доган Аркан

Министър Славчо Богоев

• На 12-и януари министър-председателят Симеон Сакскобургготски посети Министерството на здравеопазването. По този начин стартира серията от проверки по министерствата, които премиерът ще осъществи през годината. С избора на първото си посещение министър-председателят подчерта важната роля на здравеопазването в програмата на правителството за 2004 г. Както премиерът изтъкна още в коледното си обръщение към нацията, здравеопазването и образованието остават основни приоритети на правителството, а увеличението на финансирането в тези сфери е с над 400 млн. лв.

• Още една важна среща проведе министър-председателят през този месец. На 15-и януари той се среща с ръководствата на световни енергийни компании – Atomic Energy of Canada, италианската Ansaldo Nuclear и японските Hitachi Corporation и Itochu Corporation, които проявяват интерес към строителството на АЕЦ „Белене“. Четирите компании преди няколко месеца са проучили възможностите за изграждане на атомната централа. Още на 06.04.2002 г., при учредяването на партия НДСВ, премиерът заяви, че правителството ще работи за намирането на сериозен инвеститор, който да продължи изграждането на АЕЦ „Белене“. Няколко месеца по-късно, на 19.12.2002 г., Министерският съвет реши да бъде размразено строителството на атомната централа, преустановено през 1991 г. Приоритетното изграждане на втора атомна централа министър-председателят декларира на 29.11.2003 г. и в Народното събрание. През миналата година премиерът Симеон Сакскобургготски разпореди към Министерството на енергетиката и енергийните ресурси да бъде създаден консултативен съвет, който да проучи възможностите за подновяване на строителните работи в Белене. За първи път Канада заяви своя интерес към изграждането на АЕЦ „Белене“ при посещението на българския външен министър Соломон Паси през април 2002 г. Миналата година интересът беше потвърден и при официалното посещение на министъра на енергетиката и енергийните ресурси Милко Ковачев.

• На 13-и януари премиерът Симеон Сакскобургготски поздрави ромите в България по случай Василица и настъпването на ромската Нова година.

Дано тази година бъде успешна и ползотворна за България, за да може всички да почувства-

ме първите резултати от положените големи усилия от нашия народ, и от вас като една от най-изстрадалата част от него, в дългите години на преход към демокрацията – написа в поздравителното си писмо до ромите министър-председателят Симеон Сакскобургготски. Той сподели своята съпричастност към тревогите и възжеленията на ромската общност и припомни ангажимента на правителството да разработи конкретни мерки за пълноценното интегриране на това малцинство в обществото. Някои от тези мерки са вече налице, но ни предстои още много работа, се казваше в поздравителната телеграма.

Нека Бог и Свети Василий ви помогнат да съхраните оптимизма си и вярата, че животът у нас ще става по-добър, и че децата ви ще бъдат по-щастливи, написа в заключение министър-председателят.

• **Симеон Сакскобургготски: Разчитам на вашата помощ, отговорност и оптимизъм.**

Това заяви министър-председателят по време на посещението си на 16-и януари в гр. Етрополе. Повод за посещението му беше откриването на паметник за загиналите във войните до 1918 г. жители на този край. Паметникът е открит през 1927 г. от цар Борис III, но през годините на комунистическо управление е преместен в края на града. По идея на хората в Етрополе той беше върнат на площада.

Изразявам възхищението си от вашата инициатива. Убеден съм, че съчетанието на минало с настояще показва желанието за държавност, за обекти, с които се гордеем, каза премиерът при откриването.

Той сподели с хората, че още от 1993-а година поддържа кореспонденция с граждани на Етрополе и оттогава се надява да посети този прекрасен край. Премиерът увери присъстващите на площада, че няма да забрави своето гостуване и изрази пожеланията си за доброто бъдеще на региона.

Нуждаем се от добри неща, от модернизация, от прогрес, от увереност в нашия капацитет, подчерта премиерът. Мисля, че ако всички заедно положим усилията, които са нужни, България ще има цветущо бъдеще. Предстои ни една важна година и много важни моменти за нашата родина. Ще разчитам на вашата помощ, на вашата отговорност и оптимизъм, каза министър-председателят.

След края на церемонията премиерът се среща с кмета на общината Милчо Цацов, който представи пред него най-наболелите въпроси за решаване на общината – питейната вода, изграждането на пречиствателна станция за отпадни води, довършването на пътя Етрополе-Златица. И по трите въпроса вече се работи и в кратки срокове те ще бъдат решени. Кметът изрази задоволството си от помощта, която получава от съответните министри за това.

След срещата министър-председателят се разходи по централната улица на Етрополе, има непринудени срещи с местни жители и раздаде автографи. Възрастни хора споделиха с него спомени, свързани с царското семейство.

Министър-председателят посети рудник „Елаците“, който се намира на около 15 км от Етрополе. Изпълнителният директор Цоло Вутов разясни пред премиера технологията на производството, начините за добиване на медна руда и злато и представи актуалното състояние на мината. Г-н Вутов сподели с премиера вижданията си за създаването на екофонд, който да направи рекултивация на почвата след около 10 години, когато мината ще приключи дейността си. Ръководството на „Елаците“ подари на премиера късче руда и икона на „Свети Иван Рилски“.

Звън на камбани посрещна министър-председателя в манастира „Света Троица“. В църквата на манастира ловчанският митрополит Гаврил освети подарената икона. В манастира се състоя работен обяд, на който присъстваха кметовете на общините Ботевград, Правец, Пирдоп, Антон, Копривщица, Чавдар, Мирково, Челопеч, Златица и Своге, както и местни бизнесмени.

• **На 20-и януари министър-председателят Симеон Сакскобургготски беше почетен гост и единственият лектор на благотворителна вечеря в подкрепа на асоциацията „SOS – детски селища“, средствата от която ще бъдат разпределени в полза на тези селища в България и в Белгия.**

На благотворителната вечеря-дискусия премиерът Симеон Сакскобургготски изнесе лекция на тема „Югоизточна Европа – пътят към Съюза“. Близко 300 души от белгийския елит го привет-

стваха, станали на крака и с продължителни аплодисменти. Сред тях бяха министри от белгийското правителство, видни представители на политическите и аристократичните кръгове, бизнесмени от най-големите компании в страната.

В основните вечерни новини по частната телевизия RTL, която е на френски език, беше излъчено интервю с премиера Симеон Сакскобургготски. Той беше представен от водещия като изключителна личност с изключителна биография: „Цар на 6-годишна възраст, след 3 години изгонен от комунистическия режим от страната през 1946 г. След завръщането си през 1996 г. печели триумфално изборите през 2001 г. и става министър-председател на България. Симеон Сакскобургготски, далечен роднина на нашия крал Алберт II“, анонсира телевизионният журналист.

В отговор на въпрос българският премиер подчерта, че за него е чест да бъде министър-председател на Република България и че независимо каква позиция заема човек, важното е да служи на народа и на страната си. Коментирайки повода на своето посещение – благотворителната вечер в полза на асоциация „SOS – детски селища“, министър-председателят подчерта, че наред с грижата за децата приоритет за него са и грижите за възрастните хора у нас, които все още изпитват много трудности.

В интервюто премиерът Симеон Сакскобургготски декларира решимостта на България да работи с удвоени усилия за членството си в Европейския съюз.

На предишната благотворителна вечеря, организирана от Асоциацията, почетен гост и лектор е бил бившият президент на Франция и председател на Конвента Валери Жискар д'Естен.

Министър-председателят Симеон Сакскобургготски, както всеки път, когато е в чужбина, използва повода, за да привлече вниманието върху успехите и приоритетите на правителството и ролята на България като стабилизиращ фактор в Югоизточна Европа, неделима част от системата за сигурност и сътрудничество на нашия континент.

● **На 31.01.2004 г. министър-председателят присъства на Учредителния конгрес на „Национална инициатива – Съюз на занаятчийските сдружения в България“ в Стара Загора.**

Министър-председателят Симеон Сакскобургготски бе на посещение в Стара Загора. Той присъства на Учредителния конгрес на „Националната инициатива – Съюз на занаятчийските сдружения в България“, който се проведе в Драматичния театър „Гео Милев“. През 1919 г. занаятчийските сдружения в България се обединяват, като съюзът съществува до 1950 г.

В своето приветствие към присъстващите министър-председателят отново заяви, че насърчането на малките и средните предприятия у нас е част от програмата на правителството и затова те имат пълната му подкрепа. Той изрази своята убеденост, че усилията на сдружението на занаятчийските камари ще допринесат за бъдещото икономическо развитие на страната и за нейния добър имидж в чужбина.

Инициативността и предприемачеството са черти, които доказват, че едно общество се развива, че върви напред, че има бъдеще и че самите граждани в него вярват в това бъдеще, подчерта премиерът. Ние се нуждаем от повече вяра в нашето бъдеще, вяра, че настоящето зависи от нас, каза в заключение министър-председателят.

Гости на конгреса бяха и областните управители на Стара Загора Мария Нейкова, на Варна – Яни Янев и на Ловеч – Зафир Зарков, депутати от НДСВ, представители на около 80 занаятчийски сдружения от цялата страна, йеромонах Висарион – пратеник на старозагорския митрополит Галактион и др.

В залата беше и най-младият член на старозагорското занаятчийско сдружение – 14-годишният Кирил Петров, който помага на своя дядо Павел Бояджиев, председател на занаятчиите в града. Министър-председателят Симеон Сакскобургготски похвали трудолюбието и желанието му да продължи семейната традиция.

След откриването на конгреса премиерът се разходи по централната улица на Стара Загора и разговаря с граждани, които го приветстваха в своя град и използваха възможността да споделят с него проблемите си.

По-късно министър-председателят разговаря с областния управител на Стара Загора Мария Нейкова и с кмета на града д-р Евгени Желев по въпроси, свързани с развитието на общината.

Това бе второто посещение от поредицата визити на премиера в страната, предвидени за 2004 г.

• **Премиерът Симеон Сакскобургготски се срещна с директори на дирекции в Министерството на образованието.**

Министър-председателят Симеон Сакскобургготски разговаря повече от час с ръководството и директорите на дирекции в Министерството на образованието и науката. На срещата бяха обсъдени акцентите в Стратегията за развитие на образованието в България, която трябва да бъде готова в окончателен вариант до края на месеца. Министър-председателят сподели мнението си, че тази реформа е важна, тъй като трябва да съчетае добрите традиции в българското училище и изискванията на модерното развитие. Неговите очаквания са тя да бъде навреме разяснена и така проведена, че да получи подкрепата на родители и ученици.

Той наблегна на значението на въвеждането на високите технологии в образователния процес и изрази надежда, че частният капитал ще подпомогне училищата в това отношение. Премиерът постави и въпроса за засилване ролята на училищните настоятелства за преодоляване на някои тревожни факти, като например проблема с наркотиците. Министър-председателят изрази позиция, че в реформата на българското образование по-пълноценно биха могли да участват и многото неправителствени организации, които работят по програми в тази сфера. Важен акцент от разговора на премиера със служителите от МОН бяха и мерките за максимално обхващане на ромските деца в училище. На срещата беше обсъден и въпросът за интеграцията в училищата на децата със специални образователни потребности. Премиерът подчерта колко е важна толерантността на обществото към тях, както и успешното реализиране на предстоящите програми, които ще улеснят достъпа им до училищните сгради. Друга важна тема от проведения в МОН разговор беше и безопасността на децата. Министър Игор Дамянов информира премиера за една от предстоящите инициативи в тази посока. Министерството стартира съвместна инициатива с финландското посолство у нас за снабдяване на учениците със светлоотразителни аксесоари. Първи ги поставиха възпитаниците на 104-то столично училище. Проектът започва с 6 хиляди броя светлоотразители, като предстои производството на още бройки, така че да стигнат за всички училища в България.

Правителство

• Правителството увеличи от 1 януари 2004 г. минималната работна заплата – от 110 лв. тя става 120 лв. В началото на януари се проведе първото за годината заседание на Тристранния съвет за тристранно сътрудничество. Социалните партньори подкрепиха предложението на правителството. Заседанието беше председателствано от вицепремиера и министър на икономиката Лидия Шулева, която пожела на синдикати и работодатели социален мир през 2004 г. Социалните партньори подкрепиха и предлагания от правителството Национален план за борба с бедността и социалната изолация. Планът е в изпълнение на Стратегията за борба с бедността и социалната изолация, която Министерският съвет прие на 6 октомври 2003 г.

Министър Лидия Шулева

• На 15-и януари правителството утвърди Националния план за борба с бедността и социалната изолация и увеличи размера на минималната работна заплата за 2004 г. с 9,1 %.

• Правителството държи общините да имат равен достъп до предприсъединителните фондове на Европейския съюз.

Министър-председателят Симеон Сакскобургготски изпрати поздравителен адрес до Националното сдружение на общините.

Всички кметове ще получат необходимата от правителството подкрепа за успешното усвояване на средствата от предприсъединителните фондове на Европейския съюз, заявява министър-председателят Симеон Сакскобургготски в поздравителния си адрес до членовете на Националното сдружение на общините в Република България по повод първото Общо събрание на организацията след местния вот през октомври миналата година.

В целенасочената държавна политика се открояват основните акценти:

- Министерският съвет предложи за ратификация договора за НАТО.

След депозирането на документа във Вашингтон страната ни става член на Алианса. Североатлантическият договор е подписан на 4 април 1949 год. във Вашингтон. С ратифициране на договора от Народното събрание и депозиране на документа във Вашингтон България ще стане член на НАТО.

Присъединяването към НАТО съответства напълно на националните интереси и цели на България. По силата на чл. 51 от Устава на ООН, основаващ се на взаимни задължения и гаранции за сигурност и отбрана, България ще се ползва от всички права и задължения на Алианса.

Членството в Алианса е основен външнополитически приоритет на България, който е залегнал в управленската програма на Правителството.

- **Националният план приоритетно ще насърчава заетостта, улесняването на достъпа до ресурси, права, блага и услуги и предотвратяване на риска от социална изолация.** В плана са посочени най-рисковите групи, с които трябва да се работи за намаляване на бедността и социалната изолация – безработните и икономически неактивните лица, многодетните семейства, хората с ниско образование и квалификация, ромското население и живеещите в малки и трудно достъпни населени места.

Националният план за борба с бедността и социалната изолация се финансира от държавния бюджет и от международни програми и проекти.

По програмата „От социалната помощ към осигуряване на заетост“, която е включена в плана, са заложили 141 млн. лв. разходи за тази година. В програмата се планира през 2004 г. да бъдат разкрити 70 000 работни места и да се повиши квалификацията на 13 000 безработни, посочи министър Христина Христова.

По проект „Красива България“ са предвидени разходи за общо 25 млн.лв. Ще бъдат наети 8 600 души и ще бъдат обучени 2 600 безработни. 760 000 лв. се отделят по проект за обучение на пчеларите.

- **На 14-и януари премиерът откри новата парламентарна сесия с думите:** 2004-а може да се превърне в „Годината на България“, ако обединим усилията си за реализирането на националните приоритети.

Предстоящото присъединяване на България към НАТО и приключването на преговорите за членство в Европейския съюз ни предлагат реална възможност да превърнем 2004-та в „Годината на България“, каза министър-председателят Симеон Сакскобурготски пред депутатите.

Като изключително важна стъпка в процеса на модернизация на страната ни премиерът изтъкна приетите с консенсус от Народното събрание промени в Конституцията. Сред основните приоритети през 2004 г. остава реформата за изграждане на функционираща съдебна система, която да бъде гарант за интересите както на българските граждани, така и на чуждестранните инвеститори, допълни той.

Премиерът Сакскобурготски заяви, че постигнатите резултати от преговорите с Европейския съюз – ясен ангажимент от страна на европейските държави за приключване на преговорите през тази година, подписване на Присъединителния договор възможно най-рано през 2005 г. и пълноправно членство през 2007 година, са обнадеждаващи. Те очертават ясна перспектива пред страната ни, но същевременно ни задължават да продължим още по-интензивно подготовката си за членство в ЕС, каза премиерът.

Признанието от страна на демократичните държави не дойде лесно. В борбата с тероризма България даде своите жертви, пред които всички ние дълбоко се прекланяме. Но техният героизъм може единствено да ни сплотява, за да продължим противодействието на тероризма като основна опасност за демокрацията и достиженията на съвременния свят, заяви Симеон Сакскобурготски.

В заключение премиерът призова от парламентарната трибуна към единство на всички политически сили в отговорността пред интересите на страната в името на реализирането на националните приоритети.

- **Рекордно увеличение на приходите в митниците през 2003 г. – над 3 млрд. лв.** Приходите в бюджета, събрани от Агенция „Митници“ през миналата година са 3 200 292 772 лв., което е с близо половин милиард повече от събраните постъпления през 2002 г., посочи Милен Велчев.

Финансовият министър обясни рекордното увеличение на постъпленията в хазната с отлично свършена работа на митническата администрация през 2003 г. Събраните

приходи от мита са 231 142 656 лв., което е със 128% изпълнение на предвидения обем в Закона за държавния бюджет. Постигнатите резултати са с 22,8 на сто по-високи от 2002 г. Постъпленията от ДДС от внос са 2 799 271 806 лв., което е с 16,4% повече от 2002 г.

• **На 15-и януари министър-председателят Симеон Сакскобургготски приветства началото на ирландското председателство на Европейския съюз.**

Церемонията се състоя в Министерския съвет. Посланикът на Ирландия Маргарет Хенеси заяви: Решени сме по време на нашето председателство да приключим преговорите за присъединяване на България в ЕС. За нас периодът на ирландското председателство е много важен и ние оценяваме факта, че посланик Хенеси е тук да ни запознае с приоритетите, подчерта в началото на срещата премиерът Симеон Сакскобургготски. Само ден преди срещата в София министър-председателят на Ирландия Бърти Ахърн представи пред Европейския парламент в Страсбург приоритетите и програмата за шестте месеца на ирландското председателство на Европейския съюз.

Министърът по европейските въпроси Меглена Кунева благодари за съдействието на предшестващото италианско председателство, по време на което България отбеляза съществен напредък по пътя си към членството в Европейския съюз.

Министър Кунева представи на участниците в срещата електронен портал към Информационната система на Министерския съвет за мониторинг на поетите от България ангажименти в хода на преговорите за присъединяване към ЕС, който ще бъде достъпен и за граждани. В него те ще могат да се информират за новостите, свързани с присъединяването на България към ЕС, както и да откриват аналозите между действащото българско законодателство и европейското.

Срещата бе открита за журналисти. Посланик Маргарет Хенеси подчерта пред българските медии, че всеки дипломат се впечатлява от скоростта, с която България напредва в преговорния процес.

• **Министърът на външните работи Соломон Паси представи приоритетите на българското председателство на ОССЕ.**

След председателството на Съвета за сигурност на ООН България поема нова голяма отговорност като председател на ОССЕ, изтъкна министър Соломон Паси. Предстои важна година за страната ни, за Европа и за света, добави той. Разработването и прилагането на стратегията на ОССЕ в сферата на сигурността, която беше приета на 11-та министерска среща на организацията през декември миналата година, ще е приоритет при българското председателство на организацията. Въпросите за сигурността, незаконния трафик на оръжие, наркотици и хора, както и организираната престъпност извеждат на преден план проблема за адекватно управление на границите, каза Соломон Паси.

Българското председателство ще продължи усилията за сътрудничество и взаимодействие на ОССЕ с други международни организации като ООН, НАТО, Европейския съюз и Съвета на Европа, посочи Соломон Паси. Той подчерта значението на тясното сътрудничество на ОССЕ с организации като ЕС и НАТО, които имат ключово значение и опит в сферата на сигурността, стабилността и демократичното развитие. Сред приоритетите на българското председателство ще е и развитието на образованието като основно средство за установяване на демократични институции. Българското председателство на ОССЕ ще насочи вниманието си и към прилагане на документите на организацията и след това към изработването на нови стратегии.

След като представи приоритетите на българското председателство вчера във Виена, министърът на външните работи Соломон Паси, в качеството си на председател на ОССЕ, ръководи срещата на „Тройката“ на Организацията. В „Тройката“ влизат Холандия, България и Словения, които са съответно предишният, сегашният и следващият председател на ОССЕ.

По време на разговора бяха обсъдени резултатите от срещата на ОССЕ в Маастрихт през декември м. г., както и представените приоритети на българското председателство, обстановката в Грузия и в Молдова. В срещата на „Тройката“ взе участие и генералният секретар на ОССЕ Ян Кубиш.

• **Симеон Сакскобургготски: България допринесе за укрепването на световния мир и сигурност.**

Премиерът даде висока оценка за участието на нашата страна в работата на Съвета за сигурност на ООН.

На провеждащата се в София конференция на тема „България в Съвета за сигурност на ООН“ министър-председателят Симеон Сакскобургготски даде висока оценка на двугодишното участие на нашата страна в работата на Съвета за сигурност. Светът видя България в положителна светлина, изтъкна премиерът. Няма съмнение, че дейността ни в този централен и важен орган на единствената

универсална международна организация доказва възможностите на една, макар и малка, демократична и независима държава като нашата да допринесе за укрепването на световния мир и сигурност, каза той.

• **Правителството взема мерки за удължаване работата на ТЕЦ „Марица Изток 2“.**

Над 226 млн. евро ще даде за финансирането на проекта Японската банка за международно сътрудничество.

Министерският съвет предлага на Народното събрание да даде съгласието си за сключването на Гаранционно споразумение между правителството и Японската банка за международно сътрудничество, по договор за заем за рехабилитация на блокове 1-4 в ТЕЦ „Марица Изток 2“. Гаранционното споразумение е за 25 106 616 600 японски йени или 226,2 млн. евро.

С подписването на споразумението ще стартира проектът за рехабилитация и изграждане на сероочистващи инсталации на блокове 1-4 в ТЕЦ „Марица Изток 2“. Реализирането на проекта ще увеличи ресурса на топлоелектрическата централа, ще удължи живота на централата с 20 години, а инсталираните мощности на четирите блока ще достигнат 700 МВт. Рехабилитацията и модернизацията на блоковете е в съответствие с новите екологични изисквания на Европейския съюз, поставени към големите горивни инсталации при затварянето на преговорните глави „Енергетика“ и „Околна среда“.

• **Нови проекти по програма ФАР за близо 40 млн. евро стартират през пролетта на 2004 г.**

През пролетта в страната ще стартират новите проекти по програма ФАР на стойност 39,9 млн. евро, съобщиха от Министерството на регионалното развитие и благоустройството. В рамките на програмата ФАР Икономическо и социално развитие, Финансов меморандум 2002, ще започне изпълнението на проект в сферата на екотуризма. С него ще се даде възможност на организации от цялата страна да кандидатстват за подкрепа на дейности, свързани с развитието на екотуризма в различни региони на България. Проектът ще бъде изпълнен от Изпълнителна агенция програма ФАР към МРРБ, министерствата на икономиката, на финансите, на земеделието и горите и на околната среда и водите. Общият бюджет на проекта е 5 300 000 евро. Финансирането от ФАР е 4 млн. евро, а съфинансирането от държавния бюджет е 1,3 млн. евро.

• **На 29.01.2004 г. Пламен Панайотов посочи, че българската икономика е в състояние да издържи на конкурентния натиск на страните от ЕС.**

Редовният доклад на Европейската комисия за напредъка на България в процеса на присъединяването ѝ към ЕС през 2003 г. даде положителна оценка за постиженията на страната в провежданата икономическа политика и структурни реформи. Това ни дава увереност, че продължавайки този темп на развитие, към датата на членство в ЕС – 1 януари 2007 г., българската икономика ще бъде в състояние да устои на конкурентния натиск и пазарните сили в Съюза. Това каза заместник министър-председателят Пламен Панайотов при откриването в София на международната конференция „Напредък към синергия: реструктуриране на макроикономиката и финансите“.

Във форума участват представители на правителствата на страните от Централна и Югоизточна Европа, финансови експерти и ключови инвеститори. В продължение на два дни те ще обсъждат развитието на региона в областта на макроикономиката, фискалната политика и реформите в банковия сектор.

Панайотов посочи в изказването си, че форумът се провежда в началото на една година, която премиерът Симеон Сакскобургготски определи като „Година на България“ заради ясения ангажимент от страна на европейските държави за приключване на преговорите със страната ни през тази година. Вицепремиерът Панайотов припомни, че международните агенции за кредитен рейтинг и международните финансови институции също оценяват високо напредъка на България. Свидетелство за това е фактът, че през 2003 г. страната ни за пръв път получи инвестиционен кредитен рейтинг от Японската агенция за кредитен рейтинг, предшестван от редица повишения на оценките на другите реномирани международни агенции. Той подчерта, че икономическата реформа, която правителството провежда, е основана на дългосрочните цели и приоритетите пред страната и изтъкна успехите на България във финансовата сфера – увеличение на преките чуждестранни инвестиции, стабилен икономически ръст и нулев бюджетен дефицит, което е феномен за последните 14 години.

Пламен Панайотов изтъкна като приоритети на правителството осъществяването на съдебната и административната реформа. Според него бързото решаване на търговските спорове, намаляването на административните бариери за влизане в бизнеса и опростените ликвидационни процедури са само някои от предприетите стъпки към изграждане на конкурентноспособна икономика.

БОРБА

• На редовното си заседание на 29 януари Министерският съвет взе решение да бъдат запазени миналогодишните минимални изкупни цени на тютюните. Задържането се прави, за да се формират конкурентноспособни цени на българските тютюни и тютюневи изделия, което е предвидено и в Националната стратегия за развитие на тютюнопроизводството.

И тази година правителството ще защитава интересите на тютюнопроизводителите на реколта 2004 г. чрез премиране на произведен и продаден тютюн, за да не се допусне намаляване на доходите.

• На 30-и януари Агенцията за приватизация уведоми „Вива Венчърс Холдинг“, че до 20 февруари тази година трябва да бъде подписан договорът за покупко-продажбата на 65% от капитала на „БТК“ ЕАД. По този повод вицепремиерът и министър на транспорта и съобщенията Николай Василев заяви: Сключването на сделка със законно избрания купувач е най-доброто за БТК.

• • •
Правителствената информационна служба организира в Благоевград кръгла маса на тема „Правителствената политика за модернизация на държавната администрация в контекста на предстоящото присъединяване към Европейския съюз“. Настоящият форум се проведе в един изключително важен за развитието на българската администрация момент – етапа на подготовка за ефективното и пълноценно функциониране на администрацията непосредствено след присъединяването на България към ЕС. Това се казва в поздравителен адрес на министъра на държавната администрация Димитър Калчев, отправен към участниците в кръглата маса, посветена на правителствената политика за модернизация

на държавната администрация в контекста на предстоящото присъединяване към ЕС. Форумът се състоя на 6 февруари в Благоевград. Той е организиран от Правителствената информационна служба в изпълнение на комуникационната стратегия за присъединяване на България към ЕС.

Обществените нагласи ни карат да търсим най-добрите механизми и международни практики за подобряване на дейността на администрацията. Целта е да трансформиране администрацията от система, обрната към себе си, в системата, изцяло подчинена и работеща за обществото. Хората поставят своите изисквания към работата на държавните служители и очакват бързо и ефективно разрешаване на своите проблеми, пише още в адреса на министър Калчев.

Нашето управление е първото, което гарантира спокойствието на всички служители, независимо от кого и кога са назначени в държавната администрация. Такава беше позицията а премиера Симеон Сакскобургготски и ние я изпълнихме, подчерта в доклада си зам.-областният управител д-р Димитър Божиков. Той изтъкна още, че правителството е дало на служителите увереност, че те са гръбнакът на администрацията и трябва непрекъснато да повишават компетентността си в полза на гражданите.

Проф. д-р Александър Воденичаров, декан на правно-историческия факултет в Югозападния университет „Неофит Рилски“, благодари на Правителствената информационна служба за избора да организира кръглата маса именно в Благоевград и в сътрудничество с университета. В дискусиата се включиха много студенти от специалностите психология, право, международни отношения и публична администрация – тези, които в близко бъдеще реално ще прилагат високите европейски стандарти в българската администрация. В своето приветствие към тях областният управител на Благоевград изтъкна, че администрацията в областта привлича млади специалисти на работа – през миналата година назначените по програмата на МТСП са 8. Този факт е показателен, че администрацията отговаря адекватно на високите изисквания за квалифицирани и динамични изисквания на хората, допълни той.

В кръглата маса участваха още ръководителите на всички регионални звена, цялото ръководство на РДВР на ХЕИ на Сметната палата, на регионалния инспекторат по образование, както и представители на съдебната власт – окръжна и районна прокуратура. Широката представителност показа добрия ефект от взаимодействието между всички нива на местно управление.

Реформата в администрацията никога няма да спре, защото се съобразява изцяло с непрекъснатото променящите се изисквания на обществото. Това каза в доклада си Снежана Димитрова, директор на дирекция „Държавна администрация“ в Министерския съвет. Тя подчерта, че основният принцип на работа на администрацията е непрекъснатата отчетност и прозрачност на гражданите. Според нея децентрализацията на държавното управление най-важната крачка, която трябва да извървим. Снежана Димитрова обяви, че правителството осигурява 264 компютъра на общините за регистъра на административните структури и държавния служител.

Кметът на община Гърмен Ахмед Башев даде висока оценка за усилията на правителството да подпомогне общините да модернизират администрацията си. Като пример той посочи, че с личното съдействие на премиера в неговата община беше изграден общински информационен център, който въвежда принципа за обслужване на едно гише.

Продължение от стр. 10

на т.нар. Отечествен фронт наложи режим на революционен терор, унищожи хиляди хора, уби чичо му – княз Кирил, а той, сирачето, сестричката му и майка му бяха изгонени от дома им, че дори и от родината им?

5. Виновен ли е Симеон, че въпреки тези трагични събития през годините си на изгнание се чувстваше българин, общуваше с българи, обичаше родината си и помагаше щедро на сънародниците си с каквото може?

6. Виновен ли е той, че след 1986 г. всички държавни парични резерви бяха ежегодно ограбени от недостойни комунистически управници и изнесени в чужбина?

7. Виновен ли е цар Симеон, че по време на Беровото и Виденовото правителство България бе превърната в “разграден двор”, в който нахлуха масово престъпни елементи и мафи: чеченска, руска, украинска, турска, сръбска и какви ли не още?

8. Виновен ли е Симеон за правителството на Виденов и БСП, когато изникнаха като гъби стотици банки-пирамиди, които допълнително ограбиха и скромните спестявания на средния български гражданин, останал беден и гладен и от голямата инфлация тогава?

9. Виновен ли е цар Симеон, че правителството на СДС – на Костов, Божков и Евг. Бакърджиев – продаде на загуба “Балкан”, “Нефтохим” и много други печеливши банки и предприятия, вследствие на което хиляди хора останаха без работа, без средства за живот и без човешко достойнство? Кому бе нужна такава жестока “приватизация” и продажби на нечестни купувачи?

10. Виновен ли е цар Симеон, че предшествашите го правителства допуснаха срещу заплащане нахлуването на хазартни зали, игрални домове и бинга, където освен материалното разорение, децата ни стават плячка на мафиоти, наркотрафиканти, педофили и др. престъпници?

11. Виновен ли е той, че безотговорни родители разрешават на невръстните си 10-12-годишни деца да ходят нощем по дис-

котеки и игрални домове? В Канада например младежи под 18 години не се допускат в дискотеки; контролът е строг, а в България?

12. Виновен ли е царят, че младите българи, вместо да работят или да учат в библиотеките, висят с часове по кафенетата, пушат, пият, ругаят този и онзи и си губят времето в безделие и мързел?

На всички тези въпроси отговорът е ясен. Той е “не”, категорично “не”.

Защо тогава тази антибългарска кампания, водена от българи, продължава безнаказано? Кой плаща на подобни разюздани критикари, груби и вулгарни, забравили правилата на елементарната човешка етика, език и стил?

За тях цар Симеон е “виновен”.

Защото е фин, умен и благороден не само по произход, но и по нрав – вътре в душата си. Защото е личност с възпитание, морал, стил и маниер. Държи се достойно, говори много добре не само български, но и много европейски езици и с личността си внушава респект навсякъде, където се появи. Наскоро бе поканен пред френската Академия и бе приет с много почести от френския интелектуален елит.

“Виновен” е също, защото с труг е възпитал децата си в морални добродетели, които са за пример сред европейската интелигенция.

“Виновен” е, защото не участва в дебати с враждебни журналисти и за разлика от своите политически опоненти не обижда и не ругае никого.

“Виновен” е най-вече за това, че обича родината си и че работи неуморно за нейното европейско бъдеще. А европейските държавни глави и дори президентът на САЩ Буш го уважават и се съветват с него по международни проблеми.

Можем да твърдим със сигурност, че и българският народ в голямото си мнозинство уважава и обича своя цар. И има вяра в него, въпреки всекидневните нападки в пресата. А може би именно заради тях.

Милко Мушмовъ,
Монтичело, САЩ

Вие гължите на България!

Не рѣдко българскитѣ емигранти въ Щатитѣ получаватъ писма отъ Европейския националенъ фондъ съ молба за подпомагане на израелската кауза. Ние винаги сме правили това, правимъ и ще го правимъ за нашитѣ еврейски приятели, понеже тѣ бѣха добри български граждани, допринасяха за нашето културно развитие, мрѣха като български войници, когато бѣше време за саможертва, и уважаваха нашитѣ закони и начинъ на животъ. Тѣ напуснаха България масово **само** когато комунистичѣ завзеха страната въ 1944 г. Нашитѣ български евреи

налното ни въздушно пространство? Не бѣше ли българското правителство, което се нареди рамо до рамо до САЩ и Великобритания въ резолюцията имъ предъ Обединенитѣ нации за война срещу Иракъ? Понастоящемъ не участва ли български воененъ корпусъ въ шепата коалиционни части на Иракска територия, рискувайки живота си за една чисто американска и израилтянска кауза? Какъ е възможно тия факти да не бждатъ не само признати и възнаградени, но дори умишлено премълчавани или осмивани?

въ повечето случаи пазятъ въ сърдцата си топли чувства и дълбока признателностъ къмъ българския народъ – тѣ знаятъ защо и ние ги уважаваме за това. Обаче много малко се знае въ Щатитѣ за България и нейния благороденъ народъ. Даже още по-лошо отъ това, ако нѣкога много нарѣдко се спомене нѣщо за България въ американскитѣ общителни срѣдства – то е неминуемо представено въ форма на подигравка, презрение, карикатура или въ отрицателна, унизителна свѣтлина; никога една добра, сърдечна дума или правдивъ коментаръ, въпрѣки голѣмата българска афинитетъ и благосклонностъ къмъ американцитѣ! **Защо?** Не бѣха ли българитѣ на американска страна презъ време на военната кампания въ Босна и Косово? Не бѣха ли тѣ съ скромния си воененъ потенциалъ и рѣчна флота, които регулираха Дунавското корабоплаване противъ сръбскитѣ интереси? Не бѣха ли сжщитѣ, които предоставиха на НАТО пълното ползване на нацио-

Милко Мушмовъ
Монтичело, САЩ

реагираха така презъ времето на най-черния периодъ на еврейския народъ, презъ 1939-1945 г. – години на погроми и трагедии. Като дете азъ бѣхъ свидетел на внушителни манифестации на човѣшко негодувание – очи въ очи съ чудовищната Гестаповска машина, когато хиляди български граждани обградиха царския дворецъ въ София и германската легация, задрѣстиха улицитѣ и парализираха трафика да биятъ фаталния срокъ за депортиране на евреитѣ – съ викове “ние искаме нашитѣ евреи да останатъ тукъ!” Нашитѣ свещенослужители начело съ владиката драматично протестираха срещу

Сега азъ се обръщамъ къмъ влиятелнитѣ американо-европейски личности – академици, общественици, религиозни водачи, индустриалци, които азъ лично познавамъ и почитамъ – съ въпроса: Защо е тази апатия и безразличие къмъ този дългоизстрадалъ и пренебрегнатъ отъ “великитѣ демокрации” български народъ? Какъ вие оправдавате вашето мълчание и поведение? Българитѣ не

нечовџшкитџ изисквания на Гестапо, като лџгаха на релситџ предџ чакацитџ за газови камери влакове на ужасџ! Като резултатџ нашето цџлостно еврейско население отџ 48 000 души бџше спасено! Този фактџ е исторически документиранџ. Въ книгата си “Жертва на омраза” авторџтџ Леонџ Поляковџ на стр. 50 го потвърждава дословно, а на стр. 164 го обяснява чрезџ думитџ на германския тогава посланикџ въ София Бекерле въ доклада му до Хитлерџ, че “българитџ не намиратџ достатџчно вина у евреитџ да оправдаятџ особенитџ мџрки, взети срещу тџхџ, специално липсвайки имџ идеологическо просвещение, каквото сџществуватџ срџдџ германцитџ” (издание 1954 г., Американски европейски комитетџ, Ню Йоркџ – оригинално публикувано въ Парижџ, 1951 г.). Това, което България постигна тогава, бџше “невъзможна” задача за така нареченитџ Велики европейски демокрации, като напримџрџ Франция и Норвегия, чиито правителствени водачи набързо опасатџа пречупения кръстџ на рџкава си, докато безсрамно лижеха ботушитџ на арогантния си окупаторџ. Този български хуманитаризъм е, сџ което ние се гордџмемџ най-много – не само сџ нашето кисело млџко и футболџ – за сџжаление познати като единственитџ цџнности на България – на повечето американци.

Българитџ сџ великџ народџ – високо демократиченџ и заслужаващџ по-добра участџ! Тџ се нуждаятџ **сега** – повече отџ всџкога – отџ помощџ и истински приятели, съгласни да имџ подадатџ рџка като искренџ реципроченџ жестџ – мораленџ и материаленџ! Въ момента България е застрашена отџ милостџта на алчни сџседи и политически съображения на нџкои “велики сили”, както въ миналото. Френскиятџ президентџ дори недвусмислено ни заплаши, че “нџма да ни забрави” заради позицията ни въ Иракския конфликтџ. Нали такива като него допринесоха за 180 години византийско покоряване, следвано отџ 500-годишно турско робство, понеже Клемансо и Лойдџ Джорджџ извиняватџ жестокоститџ на Отоманската варварщина. Следџ тџхнитџ реваншистки войни за отмџщение презџ 1913-1918 и български трагедии, катастрофалната Втора свџтовна война сџ нашето правителство подџ нацистка доминация и контролџ, и накрая 45-годишно изтезание подџ Сталинския желџзненџ юмрукџ – никога сџ истинска независимостџ, но въпрџки всичко, **винаги** сџ постоянни демократични тенденции и постижения, сџ които ние така се гордџмемџ.

България е дала въ полето на наукитџ и изкуствата приноси, като Нобелови награди на наши учени, свџтовноизвестни звезди въ Миланската скала, Виенската и Метрополитенџ оперни зали и меж-

дународно акламирани музиканти, скулптори и художници. Нашата малка страна отџ гледна точка на грамотностџ заема едно отџ най-високитџ мџста между другитџ свџтовни общества. Презџ времето на раннитџ дни следџ Освобождението България бџше една отџ първитџ страни да усвои прогресивната мџтрична система, докато даже сега нџкои велики нации все още се мотаятџ въ хаоса на примитивни, отживџли системи за измџрване на дължина, тџгло и температура. Нашиятџ народџ, прероденџ едва въ края на 19. вџкџ, бџше достигналџ западноевропейскитџ стандарти само въ две поколения. Българитџ – високо демократични въ тџхния манталитетџ – дадохатџ раждането на една отџ най-демократичнитџ конституции въ свџта – Търновската – и само една година следџ петвџквенно робство, когато даже Англия – “майка на парламентаризма” – имаше все още ограничено гласоподаване, България вџче се радваше на едно директно, универсално право на гласџ и защитаваше труда на женитџ и децата!

Българскиятџ царџ Борисџ III стана жертва на Хитлеровитџ СС. Неговата загадџна, внезапна смъртџ не посредствено следџ кратка среща сџ Хитлерџ въ Германия, стана фокусџ на внимание въ края на 1943 г.

Не преди много време, когато руския неонацистџ Владимирџ Жириновски, окураженџ отџ високия процентџ на поддържатџи го гласове въ Русия за неговитџ бџдещи политически аспирации, бџше учтиво поканенџ да сџе отровна пропаганда въ сџседни европейски държави – включително “лоялния” американски съюзникџ Германия – неговата визита въ България бџше безцеремонно абортирана: давайки му само 24 часа да опакова, той бџше изританџ отџ нашия народџ навънџ отџ страната ни!

Горнитџ сџ само нџкои исторически факти за България – не жестокитџ изопачения на западнитџ медии.

Азџ умолявамџ истинскитџ приятели на нашата страна да задџлбаятџ въ души тџ си, да се вслушатџ въ сърдцата си и да последватџ сџвета на своята съвестџ. Тогава поне веднџж въ живота си да направятџ нџщо за она малџкџ, но благороденџ български народџ, който не е все още напълно свободенџ и сега повече отџ всџкога се нуждае отџ тџхната помощџ и морална подкрепа.

Пишете въ вашитџ вестници и журнали, опровергавайте всички злосторни слухове и невџрни коментари за България и изправайте неправдитџ!

Ние се нуждаемџ единџ отџ другџ, а вие го дължитџ на България!

Въпреки че PR стана вече пълноценна част от българския речник, съм глъжен да уточня, че Public Relations означава в буквален превод “връзки с обществеността”. А през изминалата седмица станяхме свидетели на редица PR-изяви, някои сполучливи, други не, а повечето от тях могат съвсем спокойно да бъдат наречени и PR-игри.

Всичко започна от един списък, публикуван в иракския вестник “Ал Мага”. В него наред с адресати от цял свят попадна и Българската социалистическа партия, като получател на 12 милиона барела петрол от режима на Саддам Хюсеин. Целта на барелите е била да извоюва политическа подкрепа за иракския диктатор по целия свят. БСП фигурира в списъка на “Ал Мага” с още близо 270 имена на лица, фирми и организации от над 50 страни, които получавали от Саддам барели петрол в замяна на политически услуги.

Този списък предизвика ужас и сензация в страните, чиито физически и юридически лица или партии са получавали ваучерите за черното злато. Съвсем естествено това се случи и у нас.

Първата PR-акция на БСП бе повече от сполучлива, макар и само за 24 часа. Новината бе тиражирана от световните медии, а на следващия ден само един национален всекидневник я публикува с големи букви на първата си страница. Останалите вестници бяха леко оглушавани. Оттам нататък PR-ът на социалистите се търкулна стремглаво надолу. Сензационните разкрития бяха подемти от всички медии. Ръководството на БСП реагира първосигнално и заяви, че партията няма нищо общо с петродоларите и обвини правителството на ОДС, което управляваше страната през печалната 1998 г. Сините отвърнаха на удара с удар. Партията на Саддам БААС била от приятелския кръг на БСП. PR-ите на “Позитано” 20 и на “Раковски” 134 изпаднаха в трескава подготовка за кървав двубой. PR-игрите започнаха. От БСП заявиха, че това е удар срещу България и нейната външна политика. От СДС казаха, че през последните 7 години БСП няма нищо общо с външната политика на България, напротив, в част от тези години социалистите били против приоритета НАТО.

PR-ите от “Позитано” обаче си спомниха емблематичния американски филм “Да разлаещ кучетата”. В него Робърт де Ниро в ролята на специалист по кризисен PR спасява президента на САЩ от сексуален скандал. Екипът на Белия дом, ръководен от Де Ниро, измисля несъществуваща война в Албания и насочва цялото журналистическо войнство към тази тема. Сексуалните похождения на президента остават на твърде заден план и бързо се забравят от репортерите.

Каквито и проверки да се правят, каквито и изявления да звучат, скандалът с финансовите отношения между БСП и режима на Саддам може да бъде потушен само с друг, по-голям скандал. Това е съветът, който всеки професионалист PR би дал на социалистите. Както казаха от “Позитано”, мазното петно избледнява след третото или четвъртото химическо чистене. Елементарното правило е, че едно петно не се забелязва, ако до него има друго – по-голямо и по-мазно.

Какво се забелязва в публичното пространство през тези две седмици? Кръжецът, нападащ премиера заради връщането на царските имоти, се активизира неимоверно. Бяха ангажирани дори далечни наследници на Хаджи Боне, чийто имот е продаден на търг от БНБ още в края на XIX век. Бе направено “сензационното” разкритие, че нотариалният акт от 1928 г. за Двореца Врана няма подпис на нотариус. В съда бе

атакувана заповедта на кмета Софийски, с която се връща владението на Врана на законните наследници на цар Борис III.

Всички тези акции от правна гледна точка нямат никаква стойност. Тяхната цел обаче бе съвсем друга. Да насочат общественото внимание в друга посока. Засега халосните залпове вдигат безсмислен шум. Едно изследване на общественото мнение от тази седмица сочи, че 58 процента от анкетиранияте въобще не се интересуват от споровете около връщането на имотите на министър-председателя. Същите анкетирани са поставили твърдо на първо място Симеон Сакскобургготски като предпочитан министър-председател с преднина пред Стефан Софийски, Бойко Борисов, Георги Първанов и други.

Въпреки това Коалиция "За България" направи неуспешен опит да прокара през парламента формирането на анкетна комисия за връщането на царските имоти.

Най-накрая БСП изигра и последния си коз. Бе обявено тържествено, че социалистите ще искат вот на недоверие на правителството. За какво? Все още не е ясно. Само че да искаш самоцелно вот на недоверие с една единствена цел да прехвърлиш болестта от болната на здравата глава едва ли е политически оправдано.

Засега PR-ите на "Позитано" губят битката за публичното настроение. Същото изследване сочи, че 34 процента от анкетиранияте смятат, че информацията за петродоларите е достоверна, от тях 72 на сто са на мнение, че БСП се е възползвала от въпросните 150 милиарда долара.

В. "Сега", 7 февруари 2004 г.

Архивите говорят

Процесът срещу съветския шпионин Владимир Стоянов Заимов – 1942 г.

Следствено дело № 4007/1942 г., паркетно дело № 442/1942 г., наказателно дело № 434/1942 г.

*Заведено против: Владимир Стоянов Заимов, Генчо п. Цветков Пеев и други
Обвинения: по чл. 112 и 112а от Наказателния закон и по чл. 3а и 17 от ЗЗЗД*

През 1942 г. и месеци преди това органите на ДС при ДП и по-специално отделение "А" след продължително, упорито и професионално проследяване успяват да разкрият и обезвредят шпионската група на печално известния генерал о.з. Владимир Стоянов Заимов. 1942 година е била изключително успешна за отделение "А" на ДС, тъй като през тази година не само е обезвредена горната шпионска организация, но и терористично-вредителската група на ЦК на БКП и други.

По-нататък, когато пиша за съветския шпионин Владимир Стоянов Заимов,

не мога да си позволя да отбелязвам, че той е генерал от запаса от Българската армия. Това е така, тъй като в историята на Българската армия няма воин, а камо ли генерал, който да е шпионирал в полза на чужда държава и да е повишен от чин "генерал-майор" в чин "генерал-лейтенант", а впоследствие, само три дни по-късно да бъде повишен от чин "генерал-лейтенант" в чин "генерал от артилерията" и забележете – посмъртно. Какво може да се очаква от безотечественици като Георги Димитров, Васил Коларов и други, които, намерили подслон във "великата съветска страна" и след 9 септември 1944 г. завър-

нали се в България, да измислят по-позорно нещо от това да поругаят Българския нагон, носен достойно както във военно, така и в мирно време от родолюбци, готови всеки момент да дадат и живота си в името на своята скъпа родина – България.

Но какви са обстоятелствата по сочените по-горе преписки, подкрепено с многобройни и неоспорими доказателства?

Връзките на Владимир Заимов със съветската легация датират още от 1935 г., когато е бил на действителна военна служба. Първият, с когото се е свързал, е военният аташе полковник Сухоруков, пред когото изложил своите най-добри и сърдечни чувства към съветска Русия. След заминаването от страната на Сухоруков връзките на Заимов продължават със заместника му полковник Бенедиков, като срещите ставали в дома на последния. Разговорите между двамата били предимно на политически теми. Бенедиков и той си заминал, като го сменил съветският разузнавач полк. Дергачев. За да се провеждат срещите далеч от погледите на органите на сигурността, по искане на Дергачев била наета квартира на ул. “Гурко” 24, като наема от 900 лв. плащал Дергачев. Заимов не харесал тази квартира и наредил на племенника си Евгени Хр. Чемширов да наеме апартамента от неговата позната Златарева. Това бил петстаен луксозен апартамент, който бил впоследствие обзаведен със средствата на съветската легация с нови и модерни мебели. Наемът бил определен на 5000 лв. месечно, пак платим от Съветската легация. На входната врата на апартамента била поставена кутия, в която неизвестно “лице” пускало събраните от него шпионски материали. В тази квартира били провеждани срещи между Заимов, Дергачев, помощника му Серета, а след заминаването на Дергачев – генерал Иконников. Допълнително били наети за конспиративни срещи квартири на бул. “Тотлебен” 21, бул. “Паскалев” 26 и ул. “Парчевич” 21. Съветските разузнавачи от легацията

искали от Заимов да им предоставя сведения за: “Вътрешното политическо положение в България, работата на Народното събрание, отношенията на разните групи народни представители към правителството и отделните министри, стопански въпроси, като земеделие, индустриално-занаятчийското производство, важни стопански поверителни нормативни и подзаконови нормативни актове и много други”. Но съветската страна най-много се интересувала от въпроси като: дислокацията на българската войска, движението на българските и германски военни части, укрепването и отбраната на нашите граници, настроението и дисциплината във войската и още много други подобни въпроси, свързани със сигурността и отбраната на Българската държава. Исканата информация Заимов събирал от запасни и действащи висши чиновци от армията, общественици и други, с които той имал контакт. Освен това Заимов натоварил и не малък брой лица, които да посещават различни градове, където има военни поделения и германски части и всички тези събрани сведения, давани на Заимов, той предавал на своите господари. Проучването и събирането на сведенията от политически и стопански характер било възложено на близкия на Заимов Генчо п. Цветков Пеев. Той сменил не малък брой работни места, като се стигнало дотам по ходатайство на Заимов да бъде назначен за полицай в Шуменското областно полицейско управление, а след това и като информатор на Военния съюз. Работил е и в някои вестници. Даваните събрани шпионски сведения от Генчо Цветков на Заимов представлявали особен интерес и били предимно от поверителен характер. Всеки труд се заплаща. На Заимов Съветската легация предоставяла, както ще се види по-долу, неимоверно големи суми. След като България през 1941 г. влиза в Тристранния пакт, Дергачев поставя задача на Заимов да събере информация за движението на германските части в Бъл-

гария и други въпроси от строго поверителен характер. За събирането на тази информация Заимов включва в групата си племенника си Евгени Чемширов, който пък от своя страна завербувал Янко Георгиев Янков. За Дергачев тези сведения не били достатъчни, ето защо той наредил на Заимов да изпрати Чемширов в Скопие, за да проследи превозват ли се немски части към Гърция. И тази задача била успешно изпълнена. При поредна среща на Заимов със Савченко му дал списък с въпроси, отнасящи се изключително до въпросите на строго поверителна военна тайна. Всеки труд се заплаща, но съветското разузнаване, знаейки добре, че за тази мръсна работа трябва по-дълбоко да разтворят касата си, определили на Заимов месечно "възнаграждение" от 5000 лева, а за Чемширов – 4000 лева. Не се съмнявам, че е имало и премиялни за добре изпълнена задача. Разбира се, отделно се плащали и направени разноски за пътуване, хотел, дневни и т.н. Но Чемширов, изглежда, че е имал нюх и спекулантен характер, тъй като освен възложените му задачи от вуйчото, той влязъл в тайна връзка от началото на 1941 до март 1942 г. с Бенедиков, Середа и Савченко, които му възложили да закупи и съхрани в дома си следните материали: солна киселина, ацетон, капсули, тротил, алуминиев прах, железен окис, бертолетова сол, сярна киселина и други, необходими за направата на бомби и извършване на терористични актове (нещо съвсем познато и днес – справка, Ирак). За всичко това Чемширов получил не малката сума от 50 000 лева. Но шпионското предприятие като всяко друго се разраснало и в него бил включен и представител на словашкото нелегално движение – Стефания Крижанова Шварц (Щрек), която пристигнала в България със специална мисия, с фалшив български паспорт, издаден на името на Мария Наполеонова. Но в отделение "А" при ДС на ДП, научавайки за пристигането на неканената гостенка,

чрез умела операция успява да я арестува и обезвреди. Заимов успява чрез различни лица да се снабди с необходимите му известно за какво документи, като: задгранични паспорти, кръщелни свидетелства, уволнителни билети и други такива. Съветската легация, виждайки че нейната дейност не остава неразкрита, решава да даде на Заимов радиопредавател с инструкция, с който по уговорен шифър да вика станция "Д.О.К." и да предава сведението си по псевдонима Азовски, а за Чемширов – Хедрал. Но тъй като и двамата били технически неграмотни хора и не могли да си служат с радиопредавателя, потърсили помощта на инж. Никола Райков Белопитов, с когото Заимов имал тесни връзки отпреди. Той поискал от Белопитов да му посочи свой близък, но преди всичко комунист, който да работи с апарата. Белопитов посочил за такъв своя приятел и ортак от предприятието "Бекон" Тодор Лулчев Прахов. Радиопредавателя Заимов лично предал на Прахов, но последният бил задържан и интерниран и така апаратът изчезнал, което Прахов съобщил, след като бил освободен, на Заимов. Савченко, който много държал Заимов да има радиопредавател, успял да му даде втори. През целия период на тази шпионска дейност Заимов получил над 300 000 лева, от които той всеки месец задържал за себе си като "заплата за добре свършена работа" по 5000 лева, останалите пари бил изразходвал за командировки и обзавеждане на конспиративните квартири.

Ще приключи шпионската афера на безотечественика Владимир Стоянов Заимов с присъдата по това дело. Тук ще спомена, че тази присъда е изградена на базата на безспорни доказателства – самопризнания, веществени доказателства и на не малък брой свидетели. Но каквото са си търсили, такова са намерили.

Николай Начев

Междуведомствена комисия ще организира предиолимпийския туризъм у нас

Правителството ще създаде Междуведомствена комисия, чиято цел ще бъде да улесни прехода на транзитните туристи през България за олимпиадата в Атина. Това съобщи министърът на младежта и спорта Васил Иванов, който вероятно ще бъде неин председател. Правителството ще гарантира най-добри условия и за по-продължително пребиваване у нас на огромния брой туристи, които се очаква да преминат през България на път за олимпийските игри в Гърция, посочи министър Иванов.

В страната ни вече е създаден международен туристически пул от 22 туристически фирми, които ще предлага възможности за туризъм и отпих на чуждестранните туроператори, изпращащи туристи в Гърция през България.

На заседание правителството одобри проектите за споразумения за сътрудничество в областта на спорта между България, Република Малдиви и Кралство Тайланд. Това е в съгласие с намеренията на Министерството на младежта и спорта да актуализира досегашните си споразумения в тази област, както и да подпише нови с други страни. Целта е в олимпийската година да бъдат привлечени повече чужди спортисти, които да проведат подготовката си у нас, каза министър Васил Иванов.

Досега са пристигнали 6300 запитвания за подготовка в България, а до момента 925 състезатели от 10 държави са преминали подготовка у нас. Очакваме още 500 състезатели, съобщи министърът. 62 квоти са спечелени от нашите спортисти за участие в олимпийските игри в Атина, посочи той и изрази надежда, че те могат да достигнат 85.

Министърът на младежта и спорта Васил Иванов съобщи още, че спортните обекти в София, Пловдив, Сливен, Курортен комплекс "Албена", Бургас, Ловеч, Трявна и Кърджали вече са готови за експлоатация.

(От електронната страница на Министерския съвет)

Гости на "Борба"

Фондация "Д-р Джеймс Велков"

Решение № 1

на Софийски градски съд по ф.г. № 11051/2003 г.

С решение № 1 от 17 ноември 2003 г. по фирмено дело № 11051/2003 г. Софийски градски съд се произнесе по молбата на Снежана Руева Велкова и Димитър Петков Велков да бъде учредена **ФОНДАЦИЯ** с наименование: "**Д-р ДЖЕЙМС ВЕЛКОВ**" със седалище в София.

Цели на фондацията:

Да издирва лобните места и гробовете на бележити българи и поборници от Възраждането и Освобождението на България от турско робство, за национално единство и идентитет на България и до наши дни, които не са обременени с тоталитарни и отречени от историята идеологии и да съдейства за пренасяне тленните им останки в Родината и поставянето им в специално изграден Пантеон със средствата на учредителите и такива, събрани от родолюбиви българи – дарители на фондацията. **Да популяризира природните красоти на Отечество** **во** **то** **ни**, за да станат те известни, достъпни и привлекателни за отпих и почивка на чуждест-

ранни и български граждани. Да подпомага постиженията на българските интелектуалци в областта на науката, изкуството и културата.

Фондацията се създава за осъществяване на дейност в обществена полза.

Предмет на дейност на фондацията:

Да подпомага методически и финансово екипи и институции за изследвания, разработки и проекти, свързани с целите ѝ. Да организира и провежда международни срещи, конференции и други. Да сътрудничи и взаимодейства с държавни, обществени, стопански и научни организации, имащи отношение към идеите и целите на фондацията. Да финансира издаването, разпространението и популяризирането чрез печатни материали, чрез продажба на рекламни материали – плакати, албуми, постери и други, отделни **туристически обекти и красиви местности в Родината**. Да организира обучение и провеждане на учебни курсове по предмета на основната дейност на фондацията. Да осъществява **консултантски услуги, извършва сделки с интелектуална собственост** в рамките на установените цели.

* * *

Учредителите назначиха за изпълнителен директор на фондацията г-н Г. Спасов, като му възложиха по надлежния ред да ги замества в тяхно отсъствие, да ръководи дейността на фондацията и да ги представлява там, където е необходимо.

За контакти:

Кореспонденция: Г. Спасов, ж.к. "Сердика", бл. 18А, вх. Е, ет. 1, ап. 107,
тел./факс: 822 35 31, моб. тел.: 0887 00 44 51.

Фондация "Д-р Джеймс Велков"

* * *

Б. Р. – Очакваме от читателите на сп. "Борба" диалог по целите и предмета на фондацията. Нишата на културния туризъм в България все още остава незаета. Тленните останки на бележитите българи трябва да бъдат върнати в **Пантеона на безсмъртието в Родината**.

БОРБА

Нови книги

Промисълът-закономерността на този есеистичен зов ме връхлетя щастливо много-много отгоре – *с проникваща любов*, с душата ми се сля – *с подкрепяща любов* и в свършено нов словесен жанр се изля – *с прераждаща любов*. Тези три неща ги вложих, без никакъв апостроф, в строфичната матрица на есета: две качества, които – синхронизирани, правят Третото – Ново.

Тази, всъщност изначална заложба, аз намерих отразена в завършено-изразителен графичен, звуков и смислово-наситен вид в българската азбука, в 30-те сегашни букви, обединени с лекомислено отпадналите още 3 (Ѣ, Ж, Ѧ) кирилски.

С този ключ авторката Румяна Лилова – журналист, в редакционния екип на сп. „Борба“, насочва читателите към първата си книга от поредицата „Новият човек“.

Цена – 5,90 лв. За чужбина – 3 евро, 4 щ.д.

За контакти и поръчки: 822 35 31, 77 61 51, GSM 088/958 56 75.

В цената са включени и пощенските разходи.

РУМЯНА ЛИЛОВА

Просторни Слова

Метрични есета

Поредица **Новият човек** 1
София, 2004

Пишат ни

Уважаеми г-н Спасов,

Най-сърдечно благодаря на Вас и на редакционния комитет на сп. "Борба", което очаквам с нетърпение и чета с насладата на достоен българин, за поздравите и хубавите пожелания през 2004 г. И на вас желая тя да бъде здрава, щастлива и успешна в благородното ви дело за изнасяне на истината – горчива или светла, за прочистването на паметта ни от напластяваната с десетилетия смрад на ненаучност, невежество, страх и безверие.

С уважение: Елена Вачева, Хасково

До редакцията на списание "Борба"

На 20 октомври в град Казанлък се учреди Асоциация на пострадалите от режима, установен в България на 9 септември 1944 г. и обявен за престъпен от 38-то Народно събрание.

В Асоциацията се обединиха Съюз "Истина", Съюзът на репресираните, НДВ "Оборище", Съюзът на ВНВУ, БДС-радикали и БДФ.

* * *

На 27 ноември в Казанлък се учреди Национален център за изследване философията на тоталитарните режими на Балканите и Русия. Единодушно бе взето решение Центърът да носи името на големия български патриот, родолюбец и антикомунист Илия Минев.

За директор на Центъра е избран Йордан Маринов – председател на Съюз "Истина".

Председател на Съюз "Истина" Йордан Маринов

In memoriam

На 30 януари Движение "6-и април" организира поклонение пред барелефа на цар Борис III – Обединител, във връзка със 110 години от рождението му. Присъстваха граждани и общественици.

* * *

На 1 февруари Движение "6-и април" организира панихида в черквата "Св. Георги" в Пловдив за екзекутираните от Първи и Втори състав на т.нар. народен съд.

Три години от смъртта на емигранта

ЖЕЛЯЗКО ГОЧЕВ

Роден на 15 август 1915 г. в Пловдив. Преди 9 септември 1944 г. е бил в администрация на островите Самотраки и Родос. Минава през "народния съд" и в 1945 г. емигрира в Турция, където прекарва 3 години в емигрантски лагери. След излизането си е прехвърлен в италиански лагери – до 1949 г., когато окончателно се установява в Ню Йорк, САЩ. Като емигрант активно сътрудничи на БНФ, Инк. и е един от основателите му. Бил е член на Републиканската партия на САЩ.

БНФ

Архивите говорят

Материалите се намират в архивния фонд на МВР пог № 147, т. I и II

ПРИСЪДА

№ 434

ВЪ ИМЕТО НА НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО

БОРИСЪ III

ЦАРЬ НА БЪЛГАРИЯ

Днес на 31-ия март 1942 год. Софийската полеви военен съд София

въ в открито си съдебно заседание, въ следуюция съставъ:

Председателъ: полковникъ Игн. Младановъ

капитанъ Хр. Ивановъ

Членове:

подпоручикъ П. Паскалевъ

при П. секретеръ Доланчиевъ

и съ участие на воененъ прокуроръ подполковникъ Ил. Николовъ

ислуша наказателното дѣло № 434 /1942 год.

заведено противъ подсѣдимия Владимиръ Стояновъ Заимовъ, Ганчо Д. Дертковъ, Евгени Чешкревъ и др.

по чл. 112 отъ Н.З. и чл. 3а отъ 333Д

наказателния законъ и следъ като изслуша четеното на обвинителния актъ, съдебното

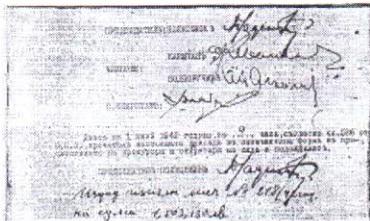
дѣло на подсѣдимия

ПРИЗНА:

I. ПодсѣдимиятЪ ВЛАДИМИРЪ СТОЯНОВЪ ЗАИМОВЪ, о.з. генералъ, 53 годишенъ, родомъ отъ гр. Кюстендилъ, живущъ въ гр. София, ул. Карлъ Шведски № 62, българинъ, изт. православенъ, жененъ, грамотенъ, неосмданъ, търговецъ, ЗАВИНОВЕНЪ, за гдето още презъ 1935 година, когато е билъ на действителна служба, се е запозналъ на единъ приемъ въ Свѣтската легация съ свѣтското военно аташе полковникъ Сухорукоевъ, предъ когото подчертава добритъ си чувства къмъ Свъ. Русия, като по-късно е продължилъ връзките си съ Свъ. легация чрезъ замѣстника на Сухорукоевъ — полковникъ Бенедикоевъ, съ когото въ разговори, станали въ неговия домъ, му изложилъ борбата между 19 майцитъ и разрыва между тяхъ и за общото политическо положение въ страната. Следъ смѣната на полковникъ Бенедикоевъ съ полковникъ Дергачевъ, подсѣдимия Заимовъ продължилъ разговоритъ си съ тоя послѣдния, който е пожелалъ по-често да се информира отъ Заимовъ за общото положение на България и настроението на българския народъ по отношение Германия и Русия, и за да има по-големо удобство и да не бѣдатъ слушавани отъ трети лица и преследвани отъ властта, по искане на Дергачевъ срещитъ продължили въ квартирата на единъ близъкъ на Заимовъ, като срещу тия срещи станали въ тая квартира подсѣдимиятъ Заимовъ внащалъ частъ отъ наема — 900 лева, която сума Дергачевъ далъ на Заимовъ. По-късно, понеже тая квартира не била много удобна и да не изгледатъ всякакви подозрения, каквито биха могли да се явятъ, подсѣдимиятъ Заимовъ, тожко чрезъ свой близъкъ, наелъ единъ апартаментъ на г-жа Асоия Златарова, отъ когото за който Дергачевъ, чрезъ подсѣдимия Заимовъ, плащалъ 5000 лева месечно

П Р И С Ъ Д И:

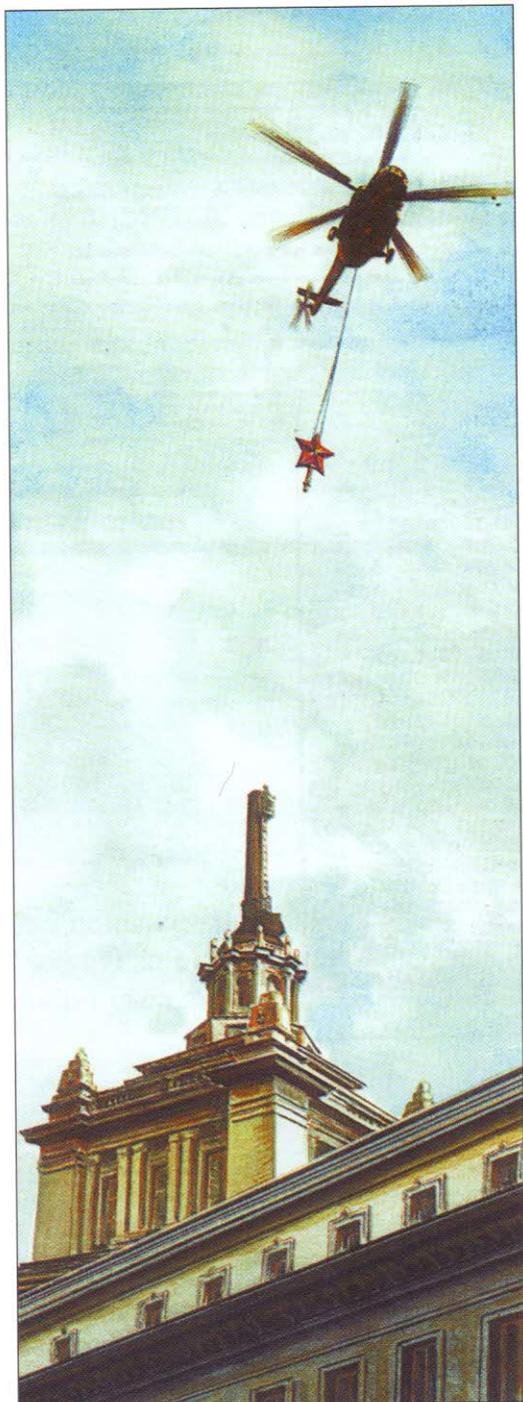
а/ Подсѣдимия ВЛАДИМИРЪ СТОЯНОВЪ ЗАИМОВЪ — СМЪРТЪ ЧРЕЗЪ РАЗСТРЕЛВАНЕ съ лишение отъ правата изброени въ чл. 30 п.1 до 4, 6 и 7 отъ Н.З. за ВЪНАГИ и заплащане ГЛОБА въ полза на държ. съкровище въ размѣръ на /500000/ петстотинъ хиляди лева;

Същия ден, в който е произнесена присъдата, 1 юни 1942 г. в 21 ч., тя е била приведена в изпълнение. Присъствали и подписали протокола, имащ сила на смъртен акт: подполковник И. Николовъ, капитан Д. Радев, свещеник Д. Киров, д-р Л. Славчев.

БОРБА®
ЗА НОВА БЪЛГАРИЯ

Съ свалянето на петолжката от пилоната на леговището на тоталитарно-комунизма – партийния домъ, през 1990 г. се бележи краятъ на една терористична, кървава властъ въ България.

За този край тя се бѣше подготвила съ генерално разчетенъ сценарий, въ основата на който стоеше **голѣмата лъжа** за народа – смѣна на системата, и **голѣмата истина** за абдикиралитѣ отъ властъ – съхранѣване на кадровия имъ потенциалъ и икономическа мощъ, концентрирана въ ръцете на шепа избраници отъ бившитѣ силови структури въ и извънъ страната.

Проведенъ въ дѣйствиe, сценариятъ успѣ.

Партийнитѣ кадри, влезли въ ролята на дисиденти, като октоподъ обхванаха формално освободенитѣ управленчески структури отъ довчерашитѣ комунистически господари.

Смѣната на системата въ посока на персонажи и тѣхната независимостъ бѣше тиражирана само за заблуда на народа. Тази заблуда държи 14 години България въ бебешкитѣ пелени на прехода.

Запазената икономическа партийна мощъ бѣше делегирана на най-вѣрнитѣ партийни кадри отъ ДС, съ което се блокира входътъ и изходътъ на икономиката. Изнесенитѣ капитали, плодъ на народни усилия, бѣха върнати подъ формата на инвестиции и фактически задушиха проходащия срѣденъ и дребенъ производител и търговецъ да се реализиратъ въ обстановка на пазарна икономика. Затягайки икономическия винтъ, “другаритѣ”, безпрепятствено вдигнаха бариерата на безработицата, бедността, корупцията, бюрокрацията, nihilизма, чуждопоклонничеството, покварата, вѣроотстъпничеството, бездѣлието и организираната престѣпностъ. Изпълнителитѣ дисиденти коленопреклонно поглеждатъ къмъ посткомунистическитѣ архитекти на България и чакатъ да получатъ тридесетѣтѣ сребърника за добре свършената поставена имъ марксистко-ленинска задача. Господаритѣ им, а и самитѣ тѣ – дисидентитѣ, вече виждатъ насънъ вертолета да кръжи надъ партийната бърлога, за да побие отново изнесената петолжка. Сънътъ им е илюзоренъ. Тѣ забравятъ, че българскиятъ народъ има овча кротостъ да търпи превѣплъщенията имъ, но не и овча глупостъ отново да ги допусне до властта, опияненъ отъ старата пѣсенъ на новъ гласъ – Отечествонъ фронтъ.

Все пакъ ще припомнимъ, че този, който въ старитѣ политически условия се опита да направи България 16-а република на друга страна, ще повтори опита си въ новитѣ, съ нови по форма средства, но съ същото старо съдържание.

Хора, бдете!

БОРБА

**Вѣра
Сила
Суверенитетъ**